איגוד הג'ודו בישראל

חוקת התחרות

מתרגם ראשון – מר עמוס גלעד
מתרגם ועורך – מר עופר בן – צבי
(עידכון אחרון מרץ 2023)

תוכן

החוקה – עקרונות בסיסיים.
השיפוט – תרבות, היסטוריה ועקרונות

סעיף 1	**שופטים ובעלי תפקידים**
סעיף 2	**מיקומו ותיפקודו של השופט**
סעיף 3	**עמדת שופטי הצד ופעילותם**
סעיף 4	**סימנים**
סעיף 5	**מיקום (אזורים תקפים)**
סעיף 6	**משך ההתמודדות**
סעיף 7	**זמן אוֹסאֶקוֹמי**
סעיף 8	**תרגיל בוזמני עם אות הזמן**
סעיף 9	**תחילת ההתמודדות**
סעיף 10	**מעבר מעמידה לקרקע ומקרקע לעמידה**
סעיף 11	**הפעלת מַטָה**
סעיף 12	**סוֹנוֹמאמַא**
סעיף 13	**סיום ההתמודדות**
סעיף 14	**אִיפּוֹן**
סעיף 15	**נַזַארִי**
סעיף 16	**ווזארי – אווסטה – איפון**
סעיף 17	**אוֹסַאֶקוֹמי-וַזַא**
סעיף 18	**פעולות אסורות ועונשים**
סעיף 19	**היעדרות ופרישה**
סעיף 20	**פציעה, מחלה או תאונה**
סעיף 21	**מצבים שלא כוסו ע"י החוקים**

נספח חוקה ישראלית

החוקה – עקרונות בסיסיים
החוקה תורגמה מחלק השיפוט ב SOR העולמי, באם יש התנגשות או סתירה החוקה באנגלית תקבע, פרט לחוקים ישראליים.
חלקי החוקה לגבי גודל המזרן וניהול התחרות מופיעים בחלקי ה SOR השונים בגרסה האנגלית.
השיפוט – תרבות, היסטוריה ועקרונות
ג'ו ג'יטסו הוא המונח המקורי המאחד שיטות שונות של אומנויות לחימה ביד ריקה שלוחמים יפנים בימי הביניים עסקו בהן.
הקרבות העזים בין בתי הספר לג'ו ג'יטסו תרמו למוניטין של המורים והתלמידים בהם. הלוחם הטוב ביותר נקבע בקרבות בין בתי הספר האלו.
בסוף המאה ה – 19 ג'יגורו קאנו פיתח בית ספר לג'ו ג'יטסו שהוא קרא לו ג'ודו שונה מבתי הספר (RYU) האחרים במטרה שלו. כמו בתי הספר האחרים ג'ודו טיפח את היעילות המאקסימאלית אבל המטרה הייתה שונה.
"הטיפוח של האדם והחברה" ג'ודו היא שיטה לחינוך פיזיקאלי, אינטלקטואלי ונפשי על ידי אימון באומנות לחימה.
ג'ודו הוא האומנות היחידה שהתפתחה מהג'ו גיטסו שמחייבת אחיזה ביריב. עובדה זו היא שגרמה לעושר הטכני, העידון והאינטיליגנטיות של הענף. העימות בג'ו ג'יטסו לא איפשר קרבות אמיתיים כי המטרה הייתה להרוג מבלי להיהרג.
ג'יגורו קאנו יצר מקצוע בו העימותים איפשרו שימוש מלא בטכניקה ללא פציעה של היריב.
איפון הוענק רק אם נפילת היריב הייתה בשליטה מלאה עד לפגיעה ברצפה או עקב כניעה.
מלבד מפרק המרפק, שם על המתמודד לאפשר ליריבו לפרוש, כל שאר הטכניקות מבוצעות בכיוון התנועה הפיזיולוגי וללא יישור יתר.
השליטה בכיוון ההטלה, האימפקט והמהירות של ביצוע ההטלה הם ההגדרה להצלחה מושלמת של טכניקת ההטלה.
ג'ודו הוא לא מאבק בו מתמודד אוסף יתרונות או נקודות, בעמידה או בקרקע, ג'ודו הוא דו קרב עם קוד התנהגות. המטרה היחידה והא האיפון. כל הערכים האחרים יחשבו רק עם יהיה רצון להשיג איפון.
ההתפתחות של ההתמודדויות והשיפוט החלה במהלך שנות התחרויות בין בתי הספר של הג'ו ג'יטסו ללא רחמים ומשאלו הסתיימו כמאה שנה לאחר מיכן הגענו להיות חברים כענף בתנועה האולימפית.
התחרויות היום מפוקחות ומאורגנות בהתאמה מלאה לאמנה האולימפית באופן הומני, חינוכי וחברתי.
למרות זאת ג'ודו נשאר אומנות לחימה שהכלל המכריע בו הוא 100% דו קרב.
צבירת נקודות לא מקנה ניצחון, הטכניקה המושלמת רק היא תעניק איפון שמסיים את ההתמודדות.
החריג היחיד הוא וואזרי אווסטה איפון, במקרה זה ששתי טכניקות הוערכו ככמעט איפון, הוחלט כי מצב זה דומה למתחה שלא יכול להתמודד יותר (כמו בימי הביניים) ויחשב כאיפון.
השיפוט חייב לקחת בחשבון את ההיבט הפילוסופי של דו קרב בין שני לוחמים ולהעניק ערך ניקוד נכון או ענישה נכונה.
הניקוד הוא:
איפון או כמעט איפון (ווזארי)
הענישה היא:
אזהרה או פסילה על פי החומרה עבור אלו שמסכנים את עצמם או את היריב, עבור אלו שמסרבים להתמודד, עבור אלו שפוגעים באפשרות להתמודד בצורה הוגנת, אלו שיוצאים מתחום ההתמודדות וכמו כן כל פעילות כנגד רוח הג'ודו חייבת להיענש.
זה שינצח יהיה זה שעשה את הטכניקה הטובה יותר או אם היריב מקבל הנסוקומקה (עקב עונשים מצטברים או פעילות נגד רוח הג'ודו).
תרבותית וכהשלמה , ג'ודו לא מקטין עצמו להתבטאותו האולימפית, ג'ודו נשאר אומנות לחימה, ג'ודו הוא יותר מספורט, כל טכניקות הגוקיו הם חלק ממורשת הג'ודו ויש ללמדן תמיד.
באותה מידה טכניקות KUATSU , טכניקות החייאה ותנועת מפרקים שהיו נהוגות לפני יותר מארבעים שנה על ידי מורי ג'ודו ושופטים והינם אסורות כיום במספר מדינות. ביצוע שלהם אסור כיום אך הידע הוא חלק ממורשת הג'ודו ואסור שישכח בשום אופן.

השופטים הם השומרים של הביטוי הפיזיקאלי, תרבותי ופילוסופי של הג'ודו.
הג'ודו חייב להיות מובן ומוערך

סעיף 1 –שופטים ובעלי תפקידים (סעיף זה הותאם לכללים הישראלים ואינו תירגום של החוקה הבינלאומית)

שופט ישראלי חייב שיהיה מוסמך על ידי קורס שיפוט שבוצע בישראל או שקיבל אישור תוקף, מוועדת השיפוט, על קורס שבוצע מחוץ לישראל וחייב להיות חבר פעיל במערך השיפוט. (חבר פעיל במערך הוא שופט מוסמך שמבצע את ההשתלמויות המפורסמות על ידי וועדת השיפוט ועומד בכללי ההתנהגות המפורסמים על ידי וועדת השיפוט)
וועדת השיפוט תבחר שופטים מתוך המערך לשפוט בתחרויות בארץ, תחרויות פרטיות מחוייבות להזמין שופטים מתוך המערך בלבד וכן אחראי שיפוט מתוך המערך בדרגת לאומי בכיר לפחות ובאישור מראש.
שופטים ישובצו לאיזור תחרות ולקרב על פי דרגתם, רמתם המקצועית וצרכי התחרות על ידי אחראי השיפוט בתחרות, השיבוץ לקרבות יעשה על פי הכלל של שמירת הנייטראליות ולא יעלה לשפוט בקרב שופט אשר קשור לאגודה או לספורטאי המתמודד.
הקרבות יפוקחו על ידי אחראי השיפוט בתחרות, כמו כן שופטים יקבלו ציון ודרוג על עבודתם.
השופטים יעזרו בשופטי זמן ולוח תוצאות.
חברי וועדת השיפוט שמשמשים כאחראי השיפוט בתחרות יוכלו להתערב בקרבות לתיקון טעויות או עוולות.

סעיף 2 – מיקומו ותיפקודו של השופט

בטרם יבוא למלא תפקיד בהתמודדות, ראוי שהשופט ושופטי הצד יִתְוַדְּעוּ לצליל הפעמון או האמצעי המורה על סיום ההתמודדות בטַטַמִי המסוים שלהם ובמיקום הרופא או הסיוע הרפואי. כמו כן יבדוק שמערכת הקשר ומערכת הצילום והשידור החוזר עובדים. בקבלם את ניהולו של שטח תחרות, ראוי שהשופט ושופטי הצד יבטיחו שפני המזרן נקיים ונמצאים במצב טוב, שאין רווחים בין הטַטַמִי,

על השופטים לַוַּדֵּא שאין צופים, תומכים או צלמים בעמדה בה יגרמו למטרד או לסכנת פציעה למתמודדים.

השופט יוודא תקינות של כל הגורמים, למשל, שטח התחרות, ציוד, ביגוד, היגיינה, ממלאי תפקידים וכו' בטרם יתחיל בתחרות.

השופט יוודא רישום של מתחרה שנפסל בהנסוקומקה ישיר וקאדט ומטה שמתעלף.

השופט ישהה בדרך-כלל בתוך אזור התחרות. הוא ינהל את ההתמודדות ייתן ויציג את ההחלטות. הוא יבטיח שהחלטותיו יירשמו נכונה.

במקרים חריגים (לדוגמא כאשר שני המתמודדים נמצאים בקרקע ופניהם פונים כלפי חוץ איזור הקרב) יכול השופט לצפות במתרחש מאיזור הביטחון.

על השופט לעזוב את איזור ההתמודדות בזמן מצגות, מופעים או כל עיכוב ארוך בתוכנית.

המתמודד שלובש את הג'ודוגי הכחול יעמוד משמאל לשופט והמתמודד שלובש את הג'ודוגי הלבן יעמוד מימין לשופט.

סעיף 3 - עמדת שופטי הצד ופעילותם

שני שופטי צד ישבו בשולחן לצד המזרן וישפטו יחד עם השופט המרכזי ככל הניתן באמצעות מערכת קשר ובסיוע מערכת צילום (CARE) ע"פ כלל הרוב מבין השלושה.

(בתחרות ללא מערכת צילום/מערכת קשר שופטי השולחן יסמנו את דעתם מהשולחן, הסימון יהיה כדעה מאוחדת לאחר דיון).

אם שופט השולחן מזהה כי יש טעות בלוח התוצאות הוא יפנה את תשומת ליבו של השופט המרכזי לטעות.

אם מתמודד עוזב זמנית את שטח התחרות כדי להחליף חלק מהג'ודוגי, טיפול רפואי או בשל סיבה הנראית נחוצה לשופט, לאחר תחילת התחרות ובהינתן האישור לספורטאי רק במקרים יוצאי דופן, חייב שופט-צד ללוות את המתמודד כדי להבטיח שלא יקרה כל חריג.

במצב של החלפת בגד ובאם שופט הצד אינו בן אותו מין של הספורטאי, יסומן בעל תפקיד בעל אותו מין ע"י אחראי השיפוט שילווה את המתמודד.

סעיף 4 – סימנים

א) השופט

השופט יסמן סימנים כמפורט להלן, שעה שהוא נוקט בפעולות הבאות:

1. **אִיפּוֹן:** ירים יד אחת, הכף פונה קדימה, גבוה מעל ראשו.
2. **וַזַארִי**: ירים יד אחת הצידה מהחזה והצידה לגובה הכתף, כשכף היד פונה כלפי מטה. יש להחזיק הסימון 3 עד 5 שניות ולזוז כדי לאפשר לצופים, שופטי שעון ומפקחים לראות. זאת כל עוד ששומרים על קשר עין עם הספורטאים.
3. **וזארי אווסטה איפון**: קודם סימון לוזארי ואחר כך לאיפון.
4. **אוֹסַאֶקוֹמִי:** יורה בידו מהגוף כלפי מטה כלפי המתמודדים תוך שהוא פונה אליהם וגופו כפוף אליהם.
5. **טוֹקֶטַא**: ירים אחת מידיו לחזית ויניעה במהירות מימין לשמאל פעמיים או שלוש כשגופו כפוף כלפי המתמודדים.
6. **מַטֶה**: ירים יד אחת לגובה הכתף ותוך שהיד בערך מקבילה לטַטַמִי ויציג את כף ידו השטוחה (האצבעות כלפי מעלה) לשופט הזמן.
7. **סוֹנוֹ-מַאמַא**: יתכופף לפנים וייגע בשני המתמודדים בכפות ידיו.
8. **יוֹשִי**: ייגע בתקיפות בשני המתמודדים בכפות ידיו, וילחץ עליהם.
9. **קום**: לקום ולחזור לנקודת המוצא, שתי ידיים ישרות לכיוון הספורטאי/ית כפות הידיים מעלה ומזיזים הידיים מעלה מטה פעמיים שלוש, יש לוודא שהספורטאי רואה.
10. **כדי להורות על ביטול דעה שהובעה**: יחזור על הסימן ביד אחת, בעת הרמת היד השנייה מעל הראש לפנים ויניעה מימין לשמאל פעמיים או שלוש. לא תהיה פקודה קולית בזמן ביטול. אם יש צורך בתנועה מתקנת לאחר הביטול, זה יעשה מהר ככל הניתן. אם אפשרי, השופט יסמן ביטול כשהמתחרים יכולים לראות את תנועת הביטול.
11. **לציון המנצח בהתמודדות (קאצ'י)**: השופט והמתחרים יחזרו לנקודת המוצא. השופט יצעד צעד אחד לפנים (רגל שמאל ואז ימין) ירים יד אחת, הכף כלפי פנים, כלפי המנצח ויצעד לאחור ימין ואחר כך שמאל (כמו בקאטה).
12. **להורות למתמודד/ים לסדר את הג'ודוגי או השיער:** להצליב יד שמאל מעל ימין, כפות פונות פנימה, בגובה החגורה. ישים ידו סגורה , זרת מטה, ליד הראש/השיער כדי להנחות הספורטאי לסדר השיער. **כדי להעניש על אי סידור חליפה או שיער** – קודם מצביעים על המתחרה (לחליפה או לשיער בהתאם) מכריזים העונש בהתאם ואז מסמנים בהתאם על סידור החליפה או השיער.
13. **כדי להזמין בדיקה/טיפול ע"י הרופא:** יפנה אל השולחן הרפואי, יניע יד (הכף כלפי מעלה) מכיוון השולחן הרפואי אל המתמודד הפגוע.
14. **למתן עונש (שִידוֹ, הַנָסוֹקוּ-מַקֶה):** יצביע על המתמודד באצבע פשוטה מאגרוף קפוץ יד שמאל למתמודד משמאל, יד ימין למתמודד מימין.
15. **אי קרביות**: יסובב בתנועה קדמית את האמות בגובה החזה ואז יצביע על המתחרה שמועניש.
16. **התקפת-דמה:** יפשוט שתי ידיים לפנים, כפות ידיים סגורות ואז יבצע תנועה כלפי מטה בשתי הידיים.
17. **עונש לאחר ווזארי בשל נפילה על שתי ידיים, מרפקים** : פונים למתחרה ותוך פסיעה לאחור מסמנים עם מרפקים לאחור ואגרופים סגורים.
18. **שידו לסיונגה הפוך** : פונים למתחרה ומחכים עם שתי הידיים את תנועה הסיונגה ההפוך.

19. סימנים נוספים לעונשים: הם יבוצעו בהתאמה לפעולה האסורה. (ראה סעיף 18 – פעולות אסורות ועונשים)

http://www.ijf.org/news/show/refereeing-the-new-gestures

כשהדבר אינו ברור בעליל, יכול השופט, אחרי הסימן הרשמי, להצביע על הספורטאי הכחול או הלבן (עמדת מוצא), כדי לציין איזה מתמודד זכה בציון או נענש.

כדי להורות למתמודד(ים) שמותר לשבת ישיבה מזרחית בעמדת המוצא, אם צפוי עיכוב ממושך בהתמודדות, יסמן השופט כלפי עמדת המוצא ביד פתוחה, הכף כלפי מעלה.

סימן **וַזַארִי** צריכים להתחיל כשהיד לרוחב החזה, ואז הצידה למצב הסיום הנכון.

סימן **וַזַארִי** ישמר למשך 3 עד 5 שניות ויבוצע תוך תנועה שתבטיח שהסימן נראה בבירור לשופטי הצד. אולם יש להקפיד בעת הסיבוב שהמתמודדים יישארו בשדה ראיית השופט.

אם יש לתת לשני המתחרים עונש, על השופט לסמן את הסימון הנכון ואז יצביע לחלופין על המתחרים (יד ימין למתחרה הימני, יד שמאל למתחרה השמאלי).

עמידה לפני תחילת הקרב

הזמנת המתחרים למזרן

קידה בכניסה ועזיבת המזרן

וַזַארִי

אִיפּוֹן

אוֹסַאֶקוֹמִי

טוֹקֶטַא

מטָה

סוֹנוֹ-מַאמַא / יוֹשִי

ביטול ניקוד שניתן

מתן עונש

קאצ'י, הכרזת המנצח

הזמנת רופא

סימון עונש התקפת סרק

סימון עונש אי התקפיות

סימון עונש אי מתן אחיזה בדש

סימון עונש אחיזה בצד אחד

סימון עונש יציאה מהמזרן

סימון עונש אחיזה בתוך השרוול

סימון עונש אחיזת אקדח

סימון עונש תפיסת רגל

סימון לחזור לעמידה

סעיף 5 - מיקום (אזורים תקפים)

ההתמודדות תתקיים באזור התחרות.

כל הטכניקות תקפות ויורשו להמשיך (אין מאטה) כל עוד חלק מגופם של אחד המתחרים נוגע באיזור התחרות והתרגיל החל בתוך איזור התחרות.

כל תרגיל חדש המופעל כששני המתמודדים נמצאים מחוץ לאיזור התחרות לא יהיה תקף.

חריגים:

א) כאשר הטלה מתחילה כשרק אחד מהמתמודדים במגע עם איזור הקרב, אבל במהלך ההטלה שני המתמודדים יוצאים אל מחוץ לאיזור הקרב, ההטלה תוכל להחשב לצרכי ניקוד אם מהלך ההטלה וסיומה היו ללא הפרעה/הפסקה.

באופן זהה, התקפת נגד מיידית על ידי המתמודד שלא היה בתוך איזור הקרב, כאשר ההטלה התחילה, תוכל להיחשב לצורכי ניקוד אם מהלך ההטלה וסיומה היו ללא הפרעה/הפסקה בקרבת איזור הקרב ולא יותר משני מטר אל תוך איזור הביטחון. בהתאם גם תרגיל נגד לתרגיל שהחל בתוך הקרב.

ב) בקרקע פעולה (אוֹסַאקוֹמִי, בריח או חניקה) יכולה להמשיך אל מחוץ לאיזור הקרב כל עוד הפעולה החלה כאשר היו בתוך איזור הקרב.

טכניקות חניקה או מנופים שיתחילו בתוך איזור הקרב, ושיהיו מזוהות כיעילות באופן מיידי, כנגד היריב יורשו להמשיך גם אם המתחרים יצאו מחוץ לאיזור הקרב כל עוד יש התקדמות.

ג) אם טכניקת הטלה תקפה מסתיימת מחוץ לאיזור הקרב, אבל לא יורת משני מטר לתוך איזור הביטחון, ובאופן מיידי אחד המתמודדים ממשיך לריתוק, חניקה או מנוף , טכניקה זו תהייה תקפה. אם במהלך עבודת קרקע זו אוקה (המקבל) משתלט על המצב עם אחת מהטכניקות האלו (ריתוק, חניקה, מנוף) בצורה המשכית, הטכניקה תהיה תקפה.

ד) אם תוך כדי עבודת קרקע מחוץ לאיזור התחרות המתמודדים יוצאים מחוץ לאיזור הביטחון ולשופט לא יהתאפשר להכריז מאטה, תינתן החלטה על ידי השופטים בהתייעצות עם וועדת השיפוט.

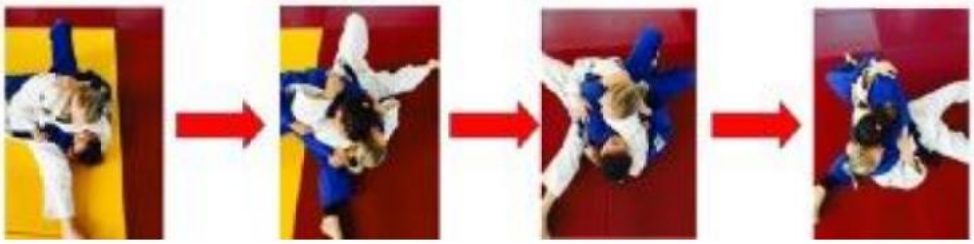

מרגע שההתמודדות החלה, רשאים המתמודדים לעזוב את שטח התחרות רק באישור השופט.
רשות כזו תינתן רק בנסיבות חריגות כגון הצורך בהחלפת חליפה שנתגלע בה פגם או ליכלוך.
אותה רשות תינתן במקרה של תאונה בה נדרש טיפול רפואי, התערבות זו תבוצע לצד המזרן או ליד שולחן הרופא והמתמודד ילווה על ידי שופט שאינו מעורב בשלישיית השופטים.

סעיף 6 - משך ההתמודדות

1) משך ההתמודדות וטפסי התחרות יקבעו בהתאם לחוקי התחרות.
בכל האליפויות תחת האחריות של איגוד הג'ודו העולמי זמן ההתמודדות וזמן המנוחה בין הקרבות יהיו:

בוגרים/קבוצתי בוגרים	4 דקות זמן התמודדות אמיתי
בוגרות/ קבוצתי בוגרות	4 דקות זמן התמודדות אמיתי
ג'וניור (עד 21) גברים/נשים/קבוצתי	4 דקות זמן התמודדות אמיתי
קאדטים (עד 18) גברים/נשים/קבוצתי	4 דקות זמן התמודדות אמיתי

ההנחיות יספקו קווים מנחים והכוונה עבור אליפויות לאומיות ותחרויות רשמיות אחרות.

2) לכל מתמודד יש זכות לנוח בין התמודדויות במשך 10 דקות.

סעיף 7 - זמן אוֹסַאֶקוֹמִי

אִיפּוֹן	סך הכל 20 שניות
וַזָארִי	10 שניות או יותר אך פחות מ-20 שניות

סעיף 8 - תרגיל בוזמני עם אות הזמן

1) כל תוצאה מיידית של תרגיל שהחל בוזמנית עם אות הזמן תהיה תקפה.
2) על-אף שניתן להפעיל הטלה בוזמנית עם הפעמון, אם השופט או חברי הוועדה החליט שהיא לא תהיה יעילה מיידית, עליו להכריז סוֹרֶה-מַדֶה.
3) כל תרגיל שהופעל אחרי צלצול הפעמון או מכשיר אחר המורה על סיום זמן ההתמודדות לא יהיה תקף, גם אם השופט עדיין לא הכריז סוֹרֶה-מַדֶה באותו זמן.

4) כשמוכרז **אוֹסַאֶקוֹמִי** בוזמנית עם אות הפעמון, או כשהזמן הנותר להתמודדות אינו מספיק כדי לאפשר את השלמת זמן הריתוק, הזמן המוקצב להתמודדות יוארך עד שיוכרז **אִיפּוֹן** (או שווה-ערך) או שהשופט יכריז **טוֹקֶטַא** או מאטה.
במהלך זמן זה המתחרה המרותק (אוקה) יכול לבצע התקפת נגד כגון טכניקת חניקה או טכניקת מנוף. אם יצליח להשיג הכנעה או שהמתמודד המרתק (טורי) לא יכול לתפקד (מתעלף) אז המתחרה המרותק (אוקה) יוכרז כמנצח באמצעות איפון.

סעיף 9 - תחילת ההתמודדות

1) השופט ושופטי השולחן יהיו תמיד במקומם כדי להתחיל בהתמודדות לפני שהמתמודדים מגיעים לאזור התחרות. בתחרות אישית השופט המרכזי יעמוד במרכז – שני מטר אחורה מהקו שבין עמידת שני המתמודדים. הוא יפנה כלפי שולחן שיפוט הזמן. שני השופטים האחרים יהיו ישובים לשולחן שלהם.
בכניסה לאיזור התחרות השופט יקוד קידה ויפסע מטר לפנים רגל שמאל ראשונה, ימין שנייה ולסגור.
בתחרות קבוצתית לפני תחילת כל מפגש קבוצתי, יתקיים טקס קידה בין שתי הקבוצות כדלקמן:
א) השופט המרכזי ישאר באותו מקום כמו בתחרות אישית, לסימן שלו יעלו שתי הקבוצות לצד שלהן בצידי איזור הקרב. הספורטאים יעמדו בסדר משקלים יורד, הכבד ביותר ליד השופט, פנים אל פנים לקבוצה השנייה.
כל אחד מהשופטים ישפוט שני קרבות רצופים, אם יהיו חסרים קרבות השופט האחרון ישפוט קרב אחד או לא בכלל, אם יש הגרלה בסיום ההתמודדות השופט האחרון ישאר לנהל את התמודדות ניקוד הזהב המכריעה.
ב) בהינתן פקודה ע"י השופט שתי הקבוצות יקודו יחד בפתח איזור הקרב, יכנסו לתוכו ויעמדו בקו בו עומדים הספורטאים לפני תחילת קרב.
ג) השופט יורה למתמודדי שתי הקבוצות להסתובב לכיוון ה**ג'וֹסֶקִי** (המכובדים) ע"י הנפת ידיים מקבילות לפנים עם כפות ידיים פתוחות ויכריז **ריי** שתתבצע בו זמנית ע"י כל המשתתפים משתי הקבוצות. השופט לא יקוד קידה.
ד) לאחר מיכן השופט יורה ע"י האמות וכפות הידיים פונות אחת לשנייה **אוטגאי – ני** (קדו אחת לשנייה) הקבוצות יפנו אחת לשנייה והשופט יכריז **ריי** שיתקיים בו זמנית כמו הקידה הקודמת.
ה) לאחר סיום טקס הקידה, מרכיבי הקבוצה יצאו מהמזרן מאותו מקום ממנו נכנסו. בזמן זה חבר הקבוצה שמשתתף בהתמודדות הראשונה יחכה מחוץ לאזור הקרב במרכז. כל מתמודד בכל קטגוריית משקל יבצע נוהל קידות כמו בתחרות אישית.
ו) לאחר סיום ההתמודדות האחרונה של המפגש, השופט יורה לקבוצות להתקדם ולבצע המתואר בסעיף קטן א) ו ב) יכריז את המנצחת בין הקבוצות וסדר הקידות יבוצע בסדר הפוך, קודם יקודו קבוצה לקבוצה ואחר כך ל**ג'וֹסֶקִי**.
2) המתמודדים חופשיים לקוד בהיכנסם או בצאתם מאזור התחרות, אם כי אין חובה לעשות זאת. כאשר עולים על המזרן על המתחרים ללכת לאיזור הקרב באותו זמן.
המתמודדים לא ילחצו ידיים בתחילת הקרב.
3) לאחר העליה למזרן ילכו המתמודדים למרכז שפת אזור התחרות (על איזור הביטחון) בצד המתאים על-פי סדר ההתמודדות (הנקרא ראשון בצד ימין והנקרא שני בצד שמאל מעמדת השופט) ויישארו עומדים שם. לאות השופט, המתמודדים ינועו קדימה למקום עמידת המוצא שלהם ויקודו בוזמנית זה לזה ויצעדו קדימה צעד אחד ברגל שמאל. משהסתיימה ההתמודדות והשופט הכריז על התוצאה, המתמודדים יצעדו בוזמנית צעד אחורה ברגל ימין ויקודו זה לזה.
אם המתמודדים לא קדים או קדים בצורה לא נכונה (כל מי שלא קד בזוית של 30 מעלות הנמדדת מהמותניים), השופט יורה לו לעשות כן. מאוד חשוב לבצע הקידות בצורה נכונה.
4) ההתמודדות מתחילה תמיד במצב עמידה כאשר החליפות מסודרות בצורה נכונה והחגורה קשורה וכשהשופט מכריז הג'ימה.
במהלך ההתמודדות על הספורטאים לסדר החליפה במהירות בין הכרזת מאטה להג'ימה.

5) הרופא המאושר רשאי לבקש מהשופט לסיים את ההתמודדות במקרים ובתוצאות המוסדרים בסעיף 20.

6) חברי וועדת השיפוט יכולים להתערב בקרבות כאשר רואים טעות או עוול.
בתחרויות של האיגוד העולמי , חבר המושבעים (הכוונה לוועדת השיפוט של התחרות ע.ב.צ.) של האיגוד העולמי מהווים את שופטי הצד ומתערבים על פי דעתם.
אין מנגנון עירעור על החלטות השופטים, אך המאמנים יכולים, לאחר סיום ההתמודדות ולאחר הגשת בקשה, לגשת לשולחן המושבעים כדי לצפות בסיבה לשינוי ההחלטה הסופית.

סעיף 10 – מעבר מעמידה לקרקע (א) ומקרקע לעמידה (ב)

מעבר מעבודה בעמידה (**טאצ'י שיסאיי**) לעבודה בקרקע (**נה שיסאיי**) נחשבת אפשרית ותקפה אם טורי או אוקה מבצעים התקפה או התקפת נגד אמיתיות ואז מנסים ריתוק, חניקה או מנוף.

תפיסה מתחת לחגורה בשלב הסופי של טכניקת הטלה, מותרת, אם היריב כבר בקרקע.

אם טכניקת ההטלה מופרעת באמצע, תפיסה מתחת לחגורה נחשבת פעולה בקרקע. מעבר ממגע מתחת לחגורה בסיום תהליך ההטלה, לריתוק כגון אושירו קסה גטמה, אורה גטמה וכדומה, מותר.

מגע משמעותי והכרחי מתחת לחגורה בהטלה, הוא אסור.

ההתמודדות נחשבת בעמידה אם שני המתחרים עומדים ואינם נמצאים באחד ממצבי הקרקע הבאים:

כדי שיחשב קרקע על שני הספורטאים להיות עם 2 ברכיים על המזרן (תמונה 1).

אם יש אבדן מגע בין שני הספורטאים ואין אפשרות להמשך, יש להכריז מאטה (תמונה 2).

שכיבה על הבטן על המזרן נחשבת לקרקע, הכחול נחשב בקרקע (תמונה 3).

אם יש שליטה באחיזה על ידי הספורטאי העומד (לבן) נחשיב את הספורטאי הכחול כאילו הוא בעמידה ובהתאם לכך ימשיכו חוקי העמידה (תמונה 4). למרות זאת אם הספורטאי הלבן (שעומד) לא יתקוף מיידית על השופט להכריז מאטה. הספורטאי שכורע על הברכיים לא יוכל לתפוס/לגעת ברגליים כדי להגן מהתקפה, אם יעשה כך יענש בשידו.

אם המתחרה הכחול נוגע עם שתי ברכיים ושני מרפקים במזרן, הספורטאי הלבן יכול לבצע טכניקה אבל רק כמעבר לקרקע. (תמונה 5)

1 2 3 4

5

במצבים הבאים (תמונות 6 עד 8) הספורטאי שעל הברכיים (הכחול) **לא יכול** לתפוס רגליים עם הידיים כדי להגן מההטלה, אם יעשה כן, יוענש בשידו.

תמונה 6

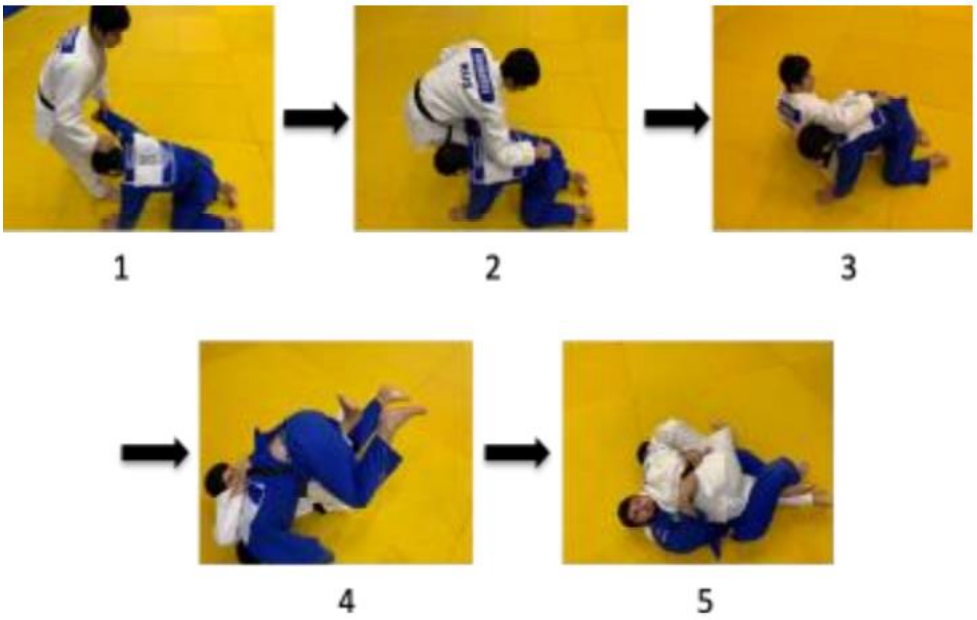

תמונה 7

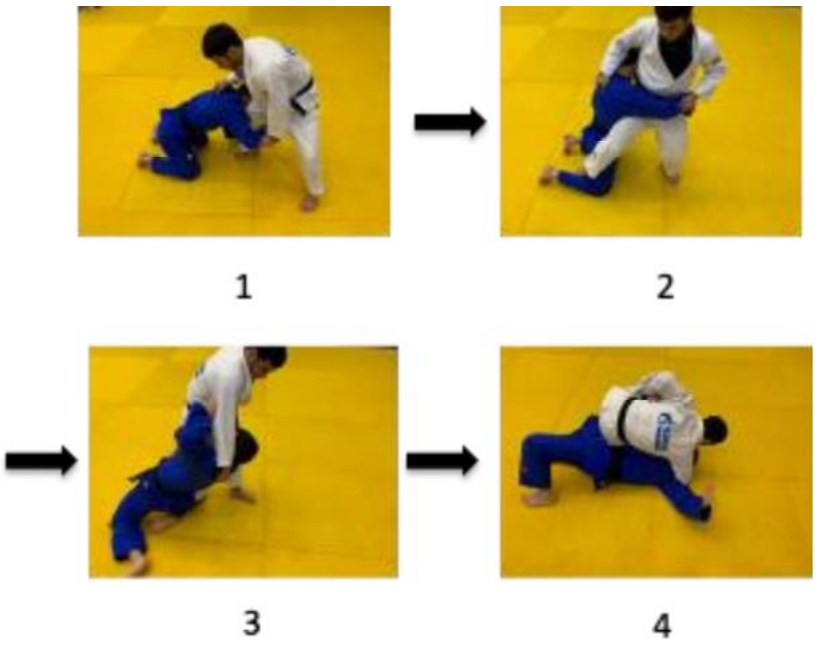

תמונה 8

א.1. המתחרים יוכלו לעבור מעמידה לקרקע ובלבד שיעשה על פי אחד המקרים בפסקה זו. אבל, אם הטכניקה ששימשה לתרגיל לא בוצעה בהמשכיות על השופט להכריז מאטה ויורה למתחרים להמשיך את הקרב ממצב עמידה.

א.1. חריגים

מצבים אסורים בעמידה.

א) לבצע מנופים או חניקות (לבד או בשילוב עם טכניקת הטלה) כאשר שני המתחרים במצב עמידה או במהלך מעבר לקרקע בשימוש הטכניקות האלו. (ראה סעיף 18).

א.2. מצבים בהם מותר לעבור מעמידה לקרקע.

א) כאשר אחד המתחרים נוחת על הקרקע ואין ניקוד או כשניתן ווזארי, כל אחד מהמתחרים יכול, ללא הפסקה, לקחת יוזמה התקפית ולהמשיך לקרקע.

לדוגמא במצב זה יכול טורי אחרי ביצוע תרגיל אמיתי להמשיך לעבודת קרקע.

לדוגמא במצב זה טורי יכול לבצע טכניקת הטלה או יכול להמשיך לביצוע מנוף, חניקה או ריתוק (לא נראה בתמונות)

ב) בכל מקרה אחר בו מתמודד אחד יכול ליפול או לעמוד ליפול במצב שאינו מכוסה על-ידי התת-סעיפים הקודמים של סעיף זה, יכול המתמודד האחר לנצל את מצב יריבו כדי להיכנס לנֶה-וַזָא .

א.2. חריגים

כאשר אחד התחרים מושך את היריב לקרקע שלא על פי החוקים הכתובים מעלה ויריבו לא לוקח את ההזדמנות כדי להמשיך לעבודת קרקע, על השופט להכריז מאטה ולהעניש בשידו את המתמודד שהפר את סעיף 18. אם במקום זאת היריב מנצל את ההזדמנות של פעילות טורי, ניתן להמשיך את העבודה בקרקע.

ב.1 המתחרים יוכלו להחליף בין עבודת קרקע לעבודה בעמידה כאשר המצב אינו מסוכן לשני המתחרים, המתחרים עם או בלי אחיזה ופחות או יותר פנים לפנים.

אם זאת , אם הטכניקה שבוצעה אינה בהמשכיות, על השופט להכריז מאטה על מנת ששני המתמודדים ימשיכו הקרב במצב עמידה.

אחיזת קטה סנקקו מותרת בקרקע (תמונה 1) . אך אסור לחסום את גוף היריב עם הרגליים ויש להכריז מאטה (תמונה 2) . אם יש שימוש באחיזת הקטה סנקקו במעבר לעמידה או בעמידה, יש להכריז מאטה (תמונה 3).

אחיזת קטה סנקקו עם כוונה להטיל תועלת בהנסוקומקה.

סעיף 11 - הפעלת מַטֶה

1) כללי

השופט יכריז מַטֶה (חכו) כדי לעצור זמנית את ההתמודדות במקרים המצוייניים בסעיף זה.

כדי להתחיל את ההתמודדות מחדש יכריז הַזִ'ימֶה (התחילו).

על המתמודדים לחזור במהירות למקומם ההתחלתי במקרים הבאים:

השופט ייתן עונש על יציאה החוצה.

השופט ייתן שידו שלישי – הנסוקומקה.

השופט יבקש מהמתחרה לסדר את הג'ודוגי/שיער.

השופט בדעה שמתחרה זקוק לטיפול רפואי.

השופט בדעה שיש סיכון למתחרים.

משהכריז השופט מַטֶּה, עליו להקפיד לראות את המתמודדים, למקרה שלא שמעו את הכרזת המַטֶּה והם ממשיכים להתמודד או אם צורך אחר עולה.

2) מצבים בהם על השופט להכריז מאטה.

א) כשאחד או שני המתמודדים יוצא(ים) לחלוטין מאזור התחרות לא בהמשכיות לתרגיל שהחל בתוך איזור התחרות.

ב) כשאחד או שני המתמודדים מבצע(ים) אחת מהפעולות האסורות הרשומות בסעיף 18.

ג) כשאחד או שני המתמודדים נפצע(ים) או חולה/ים. אם אחד מהמצבים תחת סעיף 20 יקרו, על השופט אחרי שהכריז מאטה, לקרא לרופא לבצע את הפעילות הרפואית הנדרשת כפי שמצויין בסעיף. על פי בקשת הספורטאי או ישירות בהתאם לחומרת הפציעה. במקרים של פציעות קטנות, ההתערבות הרפואית תעשה מחוץ לאיזור התחרות, בסמוך לאיזור או ליד עמדת הטיפול הרפואי, הספורטאי ילווה על יד שופט שאינו מצוות השיפוט של הקרב.

ד) כשיש צורך שאחד או שני המתמודדים יתקינו את הג'ודוגי.

ה) כשבמהלך נָה-וַזָא אין התקדמות נראית.

ו) כשאחד המתמודדים חוזר מנָה-וַזָא למצב עמידה או עמידה-למחצה כשהוא נושא את יריבו על גבו, עם הידיים מנותקות לחלוטין מהמזרן ובמצב שהיריב לא יכול להתקדם בפעילות..

ז) כשאחד המתמודדים נמצא במצב עמידה, או חוזר אליו מנָה-וַזָא ומרים לחלוטין את יריבו השרוי על גבו, כשרגל/יו סביב כל חלק של המתמודד העומד, מהמזרן מעל הטָטָמִי.

ח) כשמתמודד מבצע או מנסה לבצע קַנְסָצוּ-וַזָא או שִׁימָה-וַזָא ממצב עמידה.

ט) כאשר אחד מהמתחרים מתחיל לבצע הכנות לפעולה שנראים כטכניקות קרב או היאבקות (לא ג'ודו אמיתי) על השופט להכריז מאטה מיידי בכדי לנסות ולהפסיק את המתחרה שלא יצליח להשלים את הפעולה.

י) כשמתמודד מבצע או מנסה לבצע קַנְסָצוּ-וַזָא או שִׁימָה-וַזָא על ידי מתיחת הרגל של אוקה, צריך להכריז מאטה ולהעניק שידו.

יא) כשהספורטאים מגיעים למרחק 2 מטר בתוך איזור הביטחון.

יב)בכל מצב אחר הנראה דרוש לשופט.

3) מצבים בהם אין להכריז מאטה ע"י השופט:

א) אל לשופט להכריז מַטֶּה כדי לעצור את המתמודד(ים) מלצאת את אזור התחרות, ועד לפחות או יותר 2 מטר באיזור הביטחון, אלא אם המצב נראה מסוכן.

ב) כאשר טכניקת הטלה שהחלה בתוך איזור התחרות ושני המתמודדים יוצאים מחוץ לאיזור התחרות כחלק מאותה תנועה ועד לאיזור של 2 מטר באיזור הביטחון.

ג) אל יכריז השופט מַטֶּה אם מתמודד שנחלץ למשל מאוֹסַאֶקוֹמִי, שִׁימָה-וַזָא או קַנְסָצוּ-וַזָא נראה זקוק למנוחה או מבקש אותה.

אלו מצבים תקפים כי החלו בתוך שטח התחרות ואין להכריז מאטה.

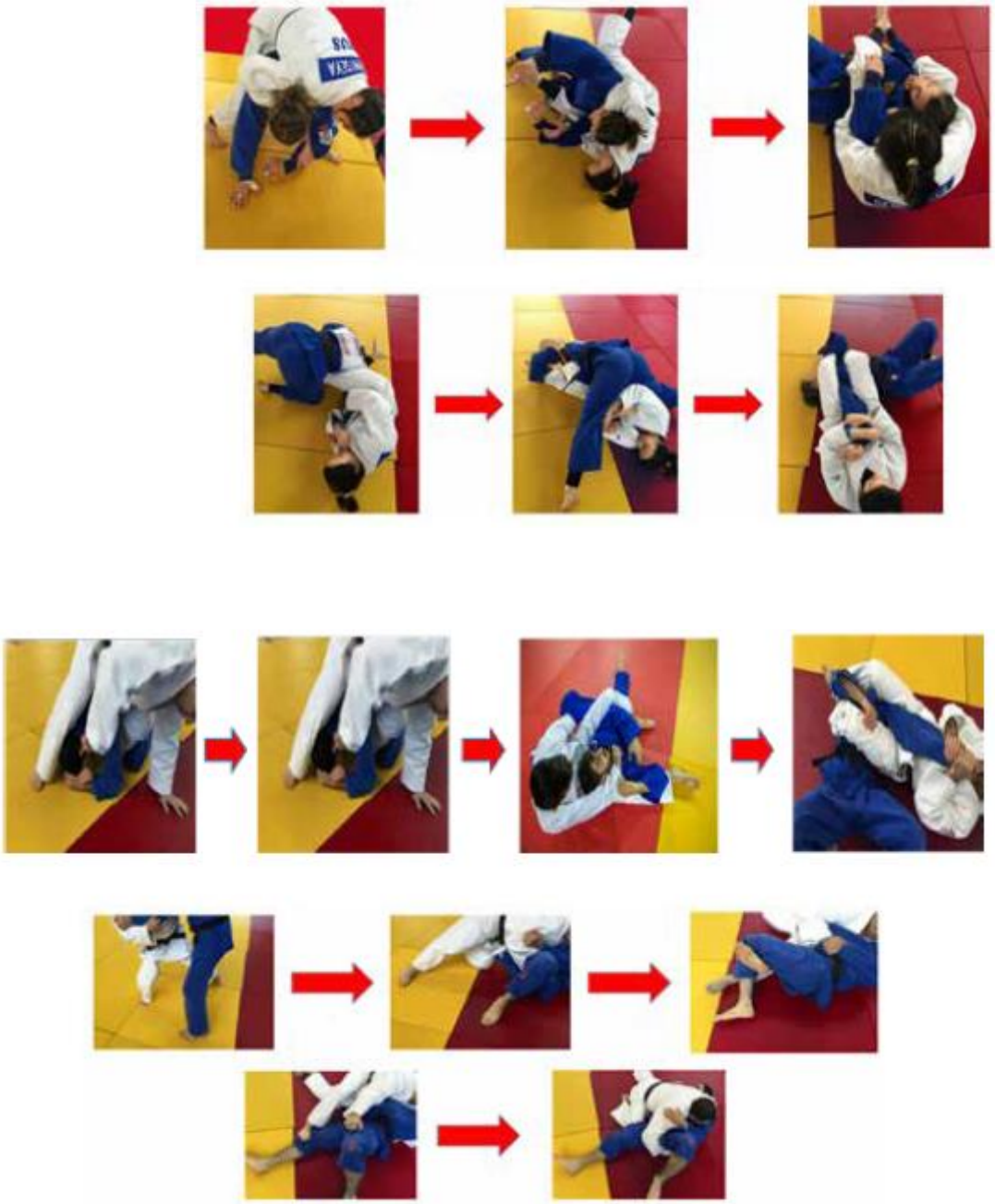

סעיף 12 - סונוֹמַאמַא

1) סונוֹ-מַאמַא (שימרו על המנח!) יכול להיות מיושם רק במצבים בהם המתמודדים עובדים בעבודת קרקע.
2) בכל מצב בו השופט רוצה הפסקה זמנית של ההתמודדות ללא שינוי במצב המתמודדים, הוא יכריז סונוֹ-מַאמַא ובצע סימון ע"פ סעיף 4.7 בכל עת בו השופט מכריז סונוֹ-מַאמַא, עליו להיזהר ולהבטיח שלא יחול שינוי במצב או באחיזה של שני המתמודדים.
3) לחידוש ההתמודדות השופט יכריז יוֹשִׁי (המשיכו) תוך ביצוע סימון על פי סעיף 4.8

סעיף 13 - סיום ההתמודדות

1) בתוך זמן ההתמודדות הרגיל (4 דקות לנוער ובוגרים), ניתן לנצח ההתמודדות על ידי ניקוד טכני (ווזארי או איפון)

עונש או עונשים לא יכריעו מי המנצח, פרט להנסוקומקה (ישיר או מצטבר), עונש לא יהפוך לניקוד.

השופט יכריז סוֹרֶה-מַדָה (סיום ההתמודדות) ויסיים את ההתמודדות במקרים המצויינים בסעיף זה, משהכריז השופט סוֹרֶה-מַדָה, עליו להקפיד לראות את המתמודדים, למקרה שלא שמעו את הכרזתו והם ממשיכים להתמודד.

השופט יורה למתמודדים להתקין את הג'ודוגי שלהם, אם צריך, לפני שיורה על התוצאה.

לאחר שהשופט הורה על תוצאת ההתמודדות, ע"י הסימון בהתאם לסעיף 4 , יצעדו המתמודדים צעד אחד לאחור, יקודו ויעזבו את שטח התחרות בהליכה בצידי המזרן סביב איזור הקרב.

כאשר המתמודדים עוזבים את המזרן הם חייבים ללבוש את הג'ודוגי שלהם בצורה נכונה ואסור להם להוריד כל חלק מהג'ודוגי או החגורה לפני עזיבת איזור התחרויות.

העניק השופט בטעות את ההתמודדות למתמודד הלא-נכון, חייבים שופטי הצד/משקיפים/חברי הוועדה להבטיח שישנה החלטה שגויה זו בטרם יעזבו השופט ושופטי הצד את שטח התחרות. אם זה לא קורה וועדת השיפוט או המשקיפים יכולים להתערב לתקן הטעות.

כל הפעולות וההחלטות שננקטו בהתאם לכלל הרוב מבין השלושה ומוסכמות על ידי וועדת השיפוט והמשקיפים, יהיו סופיות וללא ערעור.

2) מצבי סיום קרב (סוֹרֶה-מַדָה):

א) כשמתמודד זוכה באִיפּוֹן או ווזארי אווסטה איפון (סעיפים 15 ו 16).

ב) במקרה של הַנְסוֹקוּמַקֶה (סעיף 18).

ג) במקרה של קִיקֶן-גַצֶ'י (ניצחון בשל פרישה של המתחרה)(סעיף 19).

ד) כשאחד המתמודדים אינו יכול להמשיך עקב פציעה (סעיף 20).

ה) כשהזמן שהוקצב להתמודדות הסתיים.

ו) כשיש ווזארי, בהטלה, בזמן ניקוד זהב.

3) השופט יעניק את הקרב כדלקמן:

א) כשמתמודד אחד זכה באִיפּוֹן או שווה ערך, הוא יוכרז כמנצח.

ב) כשאין תוצאת אִיפּוֹן או שווה-ערך, המנצח יוכרז על סמך של ניקוד וַזַארִי .

ג) כשלשני המתחרים אין כל תוצאה, או שלשניהם יש ווזארי בזמן סיום ההתמודדות הרגילה, ההתמודדות תוכרע באמצעות התמודדות "ניקוד זהב", גם בתחרות אישית וגם קבוצתית.

ד) כשלשני המתחרים אין כל תוצאה, או שלשניהם יש ווזארי ואז זוכים שני המתמודדים באיפון בו זמני במהלך זמן ההתמודדות הרגילה, ההתמודדות תוכרע באמצעות "ניקוד זהב", גם בתחרות אישית וגם קבוצתית.

ה) כשלאחד המתמודדים יש ווזארי ואז זוכים שני המתמודדים באיפון בו זמני במהלך זמן ההתמודדות הרגילה, ההתמודדות תוכרע באמצעות "ניקוד זהב", גם בתחרות אישית וגם קבוצתית.

4) **<u>התמודדות "ניקוד זהב"</u>**

בתחרות אישית וקבוצתית משהסתיים הזמן שהוקצב להתמודדות בהתאם לנסיבות סעיף קטן 3) ג) להלן, יכריז השופט "סוֹרֶה-מָדָה" על מנת לסיים זמנית את ההתמודדות והמתמודדים יחזרו לעמדות המוצא שלהם.

השופט יכריז מיידית "הֶזֵ'מֶה" על מנת להתחיל את ההתמודדות בצורה הרגילה. לא יהיה זמן-מנוחה בין סיום ההתמודדות המקורית לבין תחילת התמודדות "ניקוד הזהב".

משך התמודדות "ניקוד זהב" יהיה ללא מיגבלה אך לוח התוצאות ושעוני העצר ישארו כפי שהיו בזמן הקרב המקורי.

ניתן לנצח בניקוד זהב רק על ידי השגת ניקוד טכני (ווזארי או איפון) או במצב מתן הנסוקומקה (ישיר או מצטבר) . אם הנסוקומקה ישיר יינתן תוצאותיו הם כמו שניתן בתוך הזמן החוקי.

במצב זה השופט יכריז סורו מדה.

בזמן התמודדות מסוג "ניקוד זהב", כאשר אחד מהמתחרים מוחזק וריתוק הוכרז, השופט יאפשר המשך הריתוק עד 20 שניות (איפון), עד טוקטא, עד מאטה או עד שחניקה או מנוף מופעלים ע"י אחד המתחרים עם תוצאה מיידית.

אם זאת, במצב שהריתוק נשבר לפני איפון אך מספיק לווזארי ההתמודדות תסתיים והמנצח יוכרז.

5) מצבים מיוחדים במהלך "ניקוד זהב":

א) אם רק מתמודד אחד יממש את זכותו להתמודד בהתמודדות "הישג הזהב", והמתמודד השני יסרב, המתמודד המעוניין להתמודד יוכרז כמנצח על-ידי "קִיקֶן-גֶ'צִ'י"

ב) כששני המתמודדים זוכים באִיפּוֹן בו זמני במהלך הזמן המוקצב להתמודדות הראשונה, ההתמודדות תוכרע בהתמודדות "הישג זהב". כששני המתמודדים זוכים באִיפּוֹן בו זמני במהלך "ניקוד הזהב" השופט יכריז מאטה וימשיך ההתמודדות ללא לקיחה בחשבון של נסיון הניקוד הזה.

ג) כאשר שני המתמודדים נענשים בהַנְסוֹקוּ-מֶקֶה מצטבר (תוצאת שִׁידוֹ רצופים) בוזמנית, ההתמודדות תוכרע על ידי החלטה של וועדת השיפוט.

ד) כאשר שני המתמודדים נענשים בוזמנית ב הַנְסוֹקוּ-מֶקֶה ישיר, ההתמודדות תוכרע על ידי החלטה של וועדת השיפוט בשיתוף עם מנהל התחרות.

6) מערכת ניתוח צילומים (CARE)

ועדת השיפוט והמשקיפים יהיו אחראים לכל החוקים וההחלטות במהלך התחרות.

ועדת השיפוט תתערב בכל פעם שההערכה או ההחלטה של השופט לא תואמת עם החוקים.

מערכת ה CARE ומערכת הקשר לשופטים, כפי שמוגדר בחוקים אלו, תהיה באחריות בלעדית של וועדת השיפוט. בסבב הג'ודו העולמי המשקיפים הם אחראים לכל ההחלטות שמתקבלות בתחרות, במקרה הצורך החלטות יתקבלו ע"י המשקיפים וחברי וועדת השיפוט.
המשקיפים/וועדת השיפוט יתערבו במקרה הצורך וייתנו לשופטים לבצע עבודתם על פי כלל הרוב מבין השלושה. ההתערבות צריכה להיות מיידית וללא אבדן זמן או היסוס במקרים אלו: כולם מסכימים, אישור או תיקון החלטה.
לא תבוצע התערבות אם המצב לא ברור וללא אחידות דעים (יוכרז הג'ימה).

צפייה בשידור חוזר ע"י מערכת CARE לתמיכה בהחלטה תהיה חובה במקרים הבאים:

א) כל החלטה המערבת את תום זמן ההתמודדות הרגילה וסיום התמודדות "ניקוד זהב".

ב) טכניקות נגד ("קאשי") : הג'ודאי שמקבל את ההתקפה ומתחיל התקפת נגד לא יכול להשתמש באימפקט של נחיתתו על המזרן כדי לסיים את תרגיל הנגד ולקבל ניקוד על טכניקה זו, אבל אם מתאפשר יוכל להמשיך לעבודת קרקע:

אם הנפילה היא בו זמנית ללא שליטה ברורה לאחד המתמודדים, לא יינתן ניקוד.

כל פעולה אחרי הנחיתה תחשב עבודת קרקע.

לא יוענק ניקוד לטכניקות נגד כשההתקפה המקורית מגולגלת לכיוון הגב אל עבר הספורטאי שמתגונן או מבצע תרגיל הנגד.

חייב להיות הבדל בין טכניקה נגד שמבוצעת היטב לבין נפילה על המזרן ואז סיבוב, גילגול לגב.

במקרה של שימוש בטכניקה נכונה כגון אוצי מטה גאשי, הרי גושי גאשי, הנה גושי גאשי וגם אוצי מטה סוקאשי, אורה נגה, יוקו גורומה, טאני אוטושי, קו סוטו גרי, קו סוטו גקה ואם ניתן לזהות טכניקה עם נחיתה של 90 מעלות ומעלה, ינתן ניקוד.

נחיתה פחות מ 90 מעלות תוכר כמעבר לקרקע.

לא יותר כל שימוש לא מאושר או בקשות לשימוש במערכת ה CARE פרט לחברי וועדת השיפוט.

מאמן יוכל לפנות לבחינה של מצב טכני בקרב, בו היה מעורב חניך שלו, ע"י בקשה לוועדת השיפוט (בתחרויות עולמיות פנייה בכתב) והמצב יוכל להיבחן בזמן ההפסקה.

סעיף 14 – אִיפּוֹן

ניקוד יינתן לתרגילים שבוצעו ללא הפסקה, בהמשך לביצוע טכניקת ג'ודו. אם יש הפסקה ברורה בהמשכיות התרגיל לא יינתן ניקוד. יש חשיבות לכך שלא תהיה הפרעה במהלך ביצוע של טכניקות הטלה, נגד או שילוב של התקפות.

הערכת תרגילים בעמידה.

כשבוחנים את הקו בין הכתפיים לירכיים שניהם צריכים להיות בזוית של 90 מעלות ומעלה כדי להחשיב כניקוד, נחיתה על הכתף והגב העליון (שכמה) יוכל להחשב כניקוד.

כדי לתת ניקוד צריך לזהות טכניקה המקובלת ברפרטואר טכניקות הג'ודו הרשמיות של הקודוקאן (בעבר גוקיו) . רק נחיתה וגלגול או נפילה על הגב או הצד במהלך הקרב, ללא טכניקה ברורה, לא מספיקה לניקוד.

1. ארבע הדרישות לאיפון: מהירות, כוח, על הגב, ביצוע מיומן תוך שליטה עד לסיום התרגיל.

איפון יינתן כאשר מתמודד זורק את יריבו על הגב תוך ביצוע טכניקה או ביצוע תרגיל נגד לטכניקה של היריב עם יכולת גבוהה ויעילות מירבית (*).

* Ikio = תנופה עם כוח ומהירות ו hazumi – יכולת עם דחף, חדות או קצב.

נפילה בגלגול יכולה להחשב איפון אם אין הפסקה בזמן הנפילה. ההבדל בכיוון הנפילה מהווה את ההבדל בניקוד. זה איפון כשאוקה מתגלגל על הגב.

2. כל הסיטואציות בהן אחד המתחרים מבצע "גשר" (ראש ורגל אחת או שתי רגליים במגע עם המזרן) לאחר שהופל יחשב כאיפון.

ההחלטה תילקח למען בטיחות הספורטאים, בכדי שלא ינסו להתחמק מטכניקת ההטלה תוך סיכון של עמוד השדרה הצווארי. בנוסף, נסיון לביצוע גשר (הקשתת הגוף) יחשב כגשר.

ניקוד או עונש לא יינתן אם הנחיתה של אוקה תבוצע על הגוף של טורי, באופן כזה שלא כל חלקי הגוף של אוקה המעורבים בביצוע הגשר (ראש, רגל או רגליים) נוגעים במזרן.

הערכת איפון בקרקע:

א. כשמתמודד מחזיק את האחר באוֹסַאֶקוֹמִי-וַזָא והלה אינו מצליח להשתחרר במשך 20 שניות מהכרזת האוֹסַאֶקוֹמִי.

ב. כשמתמודד נכנע ע"י טפיחה פעמיים או יותר בידו או רגלו או אומר מַאֵיטָה (אני נכנע), כללית כתוצאה מאוֹסַאֶקוֹמִי-וַזָא, שִׁימֶה-וַזָא או קַנָסֶטסוּ-וַזָא.

ג. כשמתמודד יוצא מכלל פעולה עקב אוֹסַאֶקוֹמִי-וַזָא, שִׁימֶה-וַזָא או קַנָסֶטסוּ-וַזָא.

3. שיויון-ערך:

אם מתמודד אחד נענש בהַנָסוֹקוּ-מַקֶה, יוכרז המתמודד האחר כמנצח עם ניקוד השווה ערך לאיפון.

4. מצבים מיוחדים:

א) תרגילים בוזמניים: כששני המתמודדים נופלים לטָטָמִי אחרי מה שנראה כהתקפות בוזמניות, והשופט ושופטי הצד אינם יכולים לקבוע איזה תרגיל שלט, אין לתת ציון.

ב) במקרה של אִיפּוֹן בוזמני השופט יפעל ע"פ סעיף 13 5) ב).

סעיף 15 - וַזָארִי

הערכת ניקוד בעמידה, ניקוד יינתן לתרגילים שבוצעו ללא הפסקה, בהמשך לביצוע טכניקת ג'ודו. אם יש הפסקה ברורה בהמשכיות התרגיל לא יינתן ניקוד.

השופט יכריז וַזָארִי (כמעט איפון) כשלדעתו ממלא תרגיל שהופעל את אמות-המידה הבאות.

נחיתה על הצד של חלק הגוף העליון (מהירך לכתף) ב 90 מעלות או יותר לכיוון הגב, גם כשהמרפק בחוץ, גם נפילה על הכתף לכיוון השכמה והגב העליון יחשב לווזארי.

כשמתמודד תוך שליטה מטיל את המתמודד האחר, אך המרכיבים הנחוצים לאִיפּוֹן לא ממולאים לחלוטין.

להלן הטלות הנחשבות לווזארי.

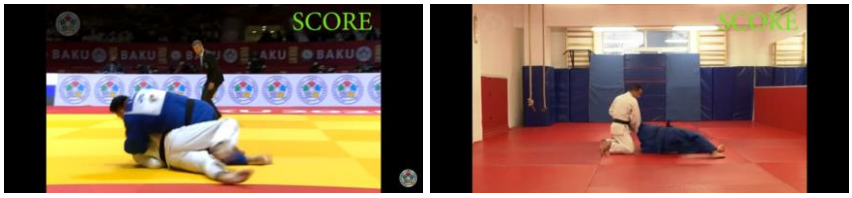

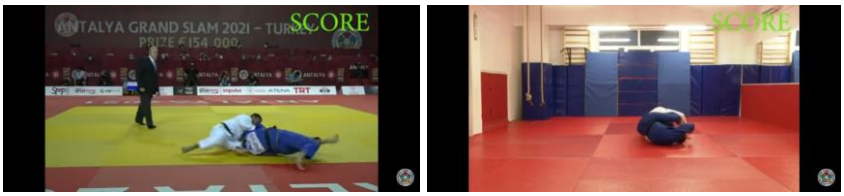

כדי לא לתת דוגמא רעה לספורטאים צעירים, נחיתה בו זמנית, על שני מרפקים, שתי ידיים או מרפק ויד יחשבו תקפות ויוערכו כווזארי לטורי ושידו לאוקה. בניקוד זהב רק ווזארי ינתן.

נחיתה על מרפק אחד **לא תוכל** לשמש להערכת ניקוד.

נחיתה על מרפק, ישבן או ברך עם המשך מיידי לגב תקנה ווזארי.

הנחיתות הבאות האלו לא יקנו ניקוד.

נחיתה בגילגול יכולה להיות מוערכת כווזארי. ההבדל בכיוון הגילגול הוא שמבדיל בהערכת הניקוד, ההערכה תהיה ווזארי אם אוקה מתגלגל על הצד או הירך.

שני ווזארי הם שווי ערך לאיפון (ווזארי – אווסטה – איפון) וההתמודדות תסתיים (סעיף 16).

הערכת ניקוד בקרקע

כשמתמודד מחזיק את האחר באוֹסַאֶקוֹמִי-וַזַא והלה אינו מצליח להשתחרר במשך 10 שניות או יותר, אך פחות מ-20 שניות.

סעיף 16 – ווזארי – אווסטה – איפון

אם אחד מהמתמודדים זוכה בווזארי שני בהתמודדות, השופט יכריז ווזארי – אווסטה – איפון.

סעיף 17 - אוֹסַאֶקוֹמִי-וַזַא

הערכה של איפון בריתוק (אוסאיקומי-וזה) תינתן כשמתחרה מחזיק את המתחרה השני שאינו מצליח להתחמק למשך 20 שניות, וזארי יינתן לריתוק של 10 שניות או יותר אך פחות מ 20 שניות.

השופט יכריז **אוֹסַאֶקוֹמִי** עבור טכניקה המופעלת כאשר הספורטאי מוחזק:

א. המתמודד המוחזק נשלט ע"י יריבו מהצד, מאחור או מלמעלה וחייב להיות מגע בין גבו או גבו העליון (שכמות) והטָטָמִי.

ב. אסור שרגל/י המתמודד המפעיל את התפיסה או גופו יישלטו ע"י רגלי היריב מעל או מתחת ליריב. יש להכריז **טוֹקָטָא** אם בזמן **אוֹסַאֶקוֹמִי** מצליח המתמודד המוחזק ללכוד את רגל המתמודד האחר ב"מספריים", בין מעל לרגל ובין מתחתה.

ג. המתחרה המרתק חייב שגופו יהיה מעל ומעבר למתחרה המרותק, שנמצא מתחת לגופו, תוך הפעלת לחץ לחלק העליון הקדמי של גוף המתחרה באחד מהמצבים הבאים - במצב **קָסָא**, **שִׁיהוֹ** או **אורה**, כלומר, בדומה לתרגילים **קָסָא גַטָמָה**, **קָמָה שִׁיהוֹ גַטָמָה**, אורה גטמה או מצבי סנקקו.

ד. לפחות למתמודד אחד יש חלק כלשהו של גופו במגע עם אזור התחרות בזמן ההכרזה או הריתוק הוגש במעבר ישיר מתרגיל תקף מעמידה אל מחוץ למזרן.

אם מתמודד השולט ביריבו ב**אוֹסַאֶקוֹמִי** עובר ללא איבוד שליטה ל**אוֹסַאֶקוֹמִי** אחר, זמן **אוֹסַאֶקוֹמִי** יימשך עד הכרזת **אִיפּוֹן** (או שוה-ערך) **טוֹקָטָא** או **מַטָה**.

אם בריתוק המתבצע מחוץ למזרן השליטה עוברת באופן מיידי בין טורי לאוקה יש להכריז אוסאקומי ולהמשיך עד להכרעה או טוקטא.

שעה שמופעל **אוֹסַאֶקוֹמִי-וַזָא**, אם המתמודד הנמצא במצב עדיפות עובר עבירה המצדיקה עונש, יכריז השופט **מַטָה**, יחזיר את המתמודדים לעמדות המוצא שלהם, ייתן את העונש (ויעניק ווזארי אם הריתוק היה מעל 10 שניות) ואז ימשיך את ההתמודדות בהכרזת **הַזְ'מָה**.

שעה שמופעל **אוֹסַאֶקוֹמִי-וַזָא**, אם המתמודד הנמצא במצב נחות עובר עבירה המצדיקה עונש, השופט יעניק עונש ישירות על ידי הצבעה על אוקה ללא עצירת ההתמודדות על ידי סונו – ממה.

אולם, אם העונש הנדרש הוא **הַנְסוֹקוּ-מַקָה**, לטורי או לאוקה, השופט, אחרי הכרזת **סוֹמוֹ-מַאמָא**, ייועץ בשופטי הצד או בוועדת השיפוט, יכריז **מַטָה** כדי להחזיר את המתמודדים לעמדות המוצא שלהם, אז ייתן **הַנְסוֹקוּ-מָקָה** ויסיים את ההתמודדות בהכרזת **סוֹרֶה-מָדָה**.

אם שני שופטי השולחן או המשקיפים, מסכימים שקיים **אוֹסַאֶקוֹמִי**, אך השופט לא הכריז **אוֹסַאֶקוֹמִי**, הם יודיעו לשופט המרכזי שיכריז מייד **אוֹסַאֶקוֹמִי**. שופטי השולחן או המשקיפים, בעזרת מערכת הצפיה החוזרת, יוכלו לחשב הזמן הנכון של הריתוק ולעדכן השופט המרכזי על ההחלטה הנכונה.

על השופט לשים לב למצבים הבאים בהם הריתוק עדיין תקף ואין להכריז טוקטא.

במצבים בהם גב המתמודד המוחזק אינו נוגע עוד ב**טָטָמִי** (למשל, "גשר") אך המתמודד המחזיק ממשיך לשלוט, **האוֹסַאֶקוֹמִי** יימשך.

אם **אוקה ברח מהריתוק** מחוץ לאיזור התחרות אך בקרבתו ולא יותר משני מטר:

א. השופט יכריז מאטה אם אין המשכיות מיידית מאוקה או טורי לאוסאיקומי ואזה, שימה ואזה או קנצצו ואזה ויש לתת ניקוד רלוונטי אם היה כזה.

ב. השופט יכריז טוקטא אם יש המשכיות מיידית מטורי או אוקה מיד אחרי הבריחה מהריתוק ואוסאיקומי וזה, שימה ואזה או קנצצו ואזה ויתן למהלך להימשך.

ג. אם הריתוק ימשיך אל מעבר לאיזור הביטחון השופט יכריז איפון, סורמדה.

הריתוק בתמונות אלו אינו תקף. השופט יכריז מאטה אם אין התקדמות.

אסור להחזיק ריתוק ע"י אחיזה רק בראש ללא שליטה של יד אחת לפחות. שליטה של הבן זוג בשימוש בידיים או רגליים סביב הצוואר בלבד **יחשב מאטה.**

סעיף 18 – פעולות אסורות ועונשים

הפעולות האסורות נחלקות לעבירות **'קלות'** (שִׁידוֹ) ועבירות **'חמורות'** (הַנְסוֹקוּ-מָקֶה).

<u>עבירות קלות:</u> ייענשו בשִׁידוֹ. אפשר להעניק עד 2 שידו, השלישי יהיה הנסוקומקה והספורטאי יוכל להמשיך להתחרות.

<u>עבירות חמורות:</u> ייענשו בהַנְסוֹקוּ-מָקֶה ישיר. יש אפשרות שימשיך בתחרות אחרי ויש אפשרות שלא יוכל להמשיך על פי העבירה.

אי אפשר להכריע התמודדות על ידי שידו או שניים, אלא אם מצטבר להנסוקומקה.

אם השופט יחליט להעניש את המתחרים (פרט למצב של סונו – ממה או עונש בקרקע) הוא יעצור ההתמודדות זמנית על ידי הכרזת מאטה, ידגים בתנועה מתאימה את הסיבה לעונש ויכריז על העונש תוך הצבעה על המתחרה שביצע הפעילות האסורה.

שידו יינתן למתחרה שמגיע לו במקום ללא החזרת המתחרים לעמדות המוצא (מאטה – שידו – הג'ימה) פרט למקרה בו השידו יינתן על יציאה מאיזור הקרב.

יש מספר אפשרויות לפסילה. מתן הַנְסוֹקוּ-מָקֶה מיידי משמעותו שהמתמודד נפסל ואף יתכן שיצא מהתחרות במקרים ספציפיים חמורים.

במצב של הנסוקו – מקה ישיר לשם הגנה על המתחרה (צלילה) הספורטאי יוכל להמשיך בתחרות.

במצב של הנסוקו – מקה ישיר עקב פעולות כנגד רוח הג'ודו, הספורטאי לא יוכל להמשיך בתחרות. השופטים יודיעו על כך לאחראי התחרות.

כאשר שופט נותן עונש, עליו להדגים בתנועה פשוטה את הסיבה למתן העונש.

עונש יכול להינתן לאחר סוֹרֶה-מַדֶה בשל כל פעולה אסורה שנעשתה במהלך הזמן שהוקצב להתמודדות או, בכמה מצבים חריגים, בשל פעולות חמורות שנעשו לאחר האות לסיום ההתמודדות. במקרה זה העונש יינתן על פי הנחיה או אישור של ועדת השיפוט.

שופטים רשאים להעניק עונש גם בשל כוונה לביצוע עברה או מצבים בהם מתן עונש הוא למען האינטרס של הענף.

אם שופט מחליט להעניש מתחרה/ים (פרט למצב סונו – ממה בקרקע) עליו לעצור רגעית את ההתמודדות ע"י הכרזת מאטה, יעניש במקום או יחזיר המתחרים לעמדת המוצא (סעיף 11) ויכריז העונש תוך הצבעה על המתחרה/ים שביצע העבירה. לפני הענקת הנסוקו – מקה על השופט להתייעץ עם שופטי הצד וההחלטה תתקבל על פי חוק "הרוב מבין השלושה". במצב בו שני המתחרים מפרים את החוק, יש להעניק לכל אחד מהם עונש על פי חומרת העבירה.

עונש בנה – ואזה יינתן כמו בזמן ריתוק ע"פ סעיף 17.

18.1 שִידוֹ (קבוצת העבירות הקלות)

במהלך ההתמודדות שידו יכול להינתן על חוסר התקפיות, פעולה אסורה שלא נחשבת מסוכנת חליפה או שיער לא מסודר.

במהלך הקרב יהיו שני שידו, השלישי יהיה הנסוקו – מקה (שתי אזהרות ואז פסילה). שידו לא מעניק ניקוד למתחרה השני, רק ניקוד טכני יעניק ניקוד על לוח התוצאות.

במצב בו שני התחרים מפרים את החוקים באותו זמן עליהם לקבל עונש על פי חומרת העבירה.

כאשר שני מתחרים קיבלו שידו שני ובהמשך כל אחד מהם עושה פעולה אסורה שניהם יקבלו הנסוקו – מקה.

עבירה קלה של שידו יכולה גם להיות מוערכת כהנסוקומקה אם מבוצעת בניגוד לרוח הספורט, בניקוד לכללי המשחק ההוגן, לדוגמא לדרוך על רגל המתחרה כדי לזרוק אותו יותר מפעם אחת או לתפוס כל הזמן אצבעות כדי לחסום עבודה או בקרקע לשים בכוח יד על הפרצוף.

אם ספורטאי (כחול לדוגמא) מבצע עבירה קלה והספורטאי השני (לבן לדוגמא) ללא ניקוד וזורק את הכחול באותו זמן לווזארי, יוכרז ווזארי וינתן העונש.

אם ספורטאי (כחול לדוגמא) מבצע עבירה קלה והספורטאי השני (לבן לדוגמא) ללא ניקוד וזורק את הכחול באותו זמן לאיפון, יוכרז איפון ותסתיים ההתמודדות.

אם ספורטאי (כחול לדוגמא) מבצע עבירה קלה והספורטאי השני (לבן לדוגמא) שיש לו כבר ווזארי וזורק את הכחול באותו זמן לווזארי או לאיפון, יוכרז הניקוד ותסתיים ההתמודדות.

אם מתחרה (כחול לדוגמא) מבצע עבירה קלה בזמן הטלה והמתחרה הלבן לוקח את היתרון בעבודת קרקע, השופט ייתן לפעולה להמשיך. השופט יכריז מאטה ברגע שהכחול לוקח את היתרון (משתלט על הריתוק, עובר לחניקה או מנוף ויעניק את העונש, גם אם זה העונש הראשון, השני או השלישי.

שִידוֹ ניתן לכל מתמודד שעבר עבירה קלה:

1) מנחים הגנתיים, נגד רוח הלחימה, ייענשו בשידו (לנקוט במצב עמידה, לאחר **קוּמִיקָטָא**, עמידה הגנתית מופרזת, לא לנסות לתקוף, גישה הגנתית וכו'.
2) לבצע פעולה המיועדת לעורר רושם של התקפה, אך המראה בבירור שלא הייתה כוונה להטיל את היריב (התקפת דמה).

הגדרת התקפת סרק היא:

לטורי אין כל כוונה להטיל. טורי תוקף ללא קומיקטה או משחרר הקומיקטה מיידית. טורי מבצע התקפה או מספר התקפות חוזרות ללא שבירת שיווי המשקל של אוקה. טורי מכניס רגל בין רגלי אוקה בכדי למנוע ממנו אפשרות לתקוף.

3)למשוך את המתחרה למטה כדי להתחיל עבודת קרקע שלא על פי סעיף 10. כאשר מתחרה מושך את יריבו לקרקע שלא על פי סעיף 10 ויריבו לא לוקח את ההזדמנות להמשיך בקרקע, השופט יכריז מאטה וייתן שידו לכל מתחרה שהפר את סעיף 10.

4) במצב עמידה, אחרי שהוכרז הג'ימה, לפני או אחרי שהתייצב **קוּמִי-קַטַא** (אחיזת בגד), לא לעשות כל תנועת התקפה (ר' נספח אי-קרביות). בהתחשב בקושי של ביצוע התקפה, לאחר שהתייצבה האחיזה השופט יאפשר כ – 45 שניות להכין ולבנות התקפה, כל עוד יש התקדמות חיובית.

על השופט להעניש בקפדנות מתחרה שלא אוחז אחיזה או שמנסה למנוע מהיריב אחיזה.

5) ללא המצאות התקפה בצורה חוקית, לצאת אל מחוץ לאזור התחרות או במכוון לאלץ את היריב לצאת אל מחוץ לאזור התחרות בין במצב עמידה ובין בנֶה-וַזָא (ראה סעיף 5– "חריגים").

אם מתחרה שם רגל אחת מחוץ לאיזור הקרב ללא התקפה מיידית או ללא חזרה מיידית לתוך איזור הקרב הוא יוענש בשידו.

שתי רגליים מחוץ לאיזור הקרב יוענש בשידו.

אם מתמודד נדחף ע"י היריב מחוץ לאיזור התחרות היריב הדוחף יקבל שידו.

המתמודדים לא יענשו בשידו אם הם עוזבים את איזור הקרב במהלך התקפה ממצב תקף.

6) לשים יד, כף-יד, רגל או כף-רגל ישירות על פני היריב. הפנים מוגדרים כשטח בין המצח, קדמת האוזניים, והלסת.

7) במתכוון להימנע מלאחוז בקוּמִיקָטָא כדי למנוע פעילות בהתמודדות. אחיזה רגילה היא לתפוס על ידי יד שמאל בצד ימין של חליפת המתחרה, בשרוול, בדש באיזור החזה, באיזור העליון של הכתף או בגב ועל ידי יד ימין בצד שמאל של חליפת המתחרה, בשרוול, בדש באיזור החזה, באיזור העליון של הכתף או בגב, תמיד מעל החגורה.

כדי לאפשר יותר סיכויים להטיל ולבצע ג'ודו אטרקטיבי, אחיזות לא רגילות (צווארון ודש, אלכסון, צד אחד, כיס, אקדח, מותרות כל עוד הספורטאי הוא חיובי, מחפש ומכין התקפה. אם אחיזות כאלו ילקחו יש לאפשר זמן להכנת התקפה.

אחיזות דומות או אחיזת צווארון ודש, על מנת לאלץ היריב עם יד אחת או שתיים להיות בעמידה כפופה, בשימוש להגנה, שימוש שלילי או חסימה יוענש בשידו על גישה הגורמת לחסימה ומניעה.

8) לתפוס מתחת לחגורה, תפיסת רגל או מכנס, חסימות או דחיפות של רגל/י היריב עם יד או כף יד בעמידה. אפשרי לתפוס רגל רק במהלך הסופי של ההטלה כשהמתחרה כבר בקרקע והמגע לא השפיע על ההטלה, ניתן לתפוס מתחת לחגורה בעבודת קרקע.
9) התחמקות מתחת ליד התופסת ללא התקפה מיידית תוענש בשידו.
10) נעילה בוו או בליפוף של הרגל בין רגלי היריב ללא נסיון מיידי לבצע טכניקת הטלה, לא נחשב כאחיזה חוקית ואם לא יעשה נסיון מיידי להתקפה המתחרה יוענש בשידו.
11) במצב עמידה, להחזיק בהתמדה בקצות שרוול/י היריב לצורך הגנתי , חסימה או להחזיק תוך "הברגת" קצוות השרוול.

12) במצב עמידה, להתמיד בשילוב אצבעות היריב ביד אחת או בשתיהן, כדי למנוע פעילות בהתמודדות, לתפוס את שורש כף היד או היד של היריב רק כדי למנוע ממנו תפיסה או ביצוע התקפה צריכה להיענש בשידו.

13) להכניס אצבע או אצבעות לתוך שרוול או מכנס היריב.

14) לכופף את אצבע(ות) היריב כדי לשחרר את תפיסתו.

15) לשחרר תפיסה ע"י שימוש בשתיי ידיים מבלי לעבור מיידית וללא שיחרור הידיים לאחיזה משלך. (העונש יינתן על ביצוע הפעולה ולא על נסיון לא מוצלח)

16) לשחרר תפיסה של היריב באמצעות הברך או הרגל ביד או זרוע של היריב.

17) כיסוי קצה הג'ודוגי (הדש) בכדי למנוע תפיסה.

18) להימנע או לשחרר אחיזה על ידי מכה לזרוע או ליד.

19) חסימת היד של היריב מלתפוס על ידי שילוב האצבעות.

20) לתפוס מתחת לחגורה, תפיסת רגל או מכנס, חסימות או דחיפות של רגל/י היריב עם יד או כף יד בעמידה. אפשרי לתפוס רגל רק במהלך הסופי של ההטלה כשהמתחרה כבר בקרקע והמגע לא השפיע על ההטלה, ניתן לתפוס מתחת לחגורה בעבודת קרקע.

כאשר מוחזק החלק העליון של הג'ודוגי באותה יד שנוגעת ברגל, המגע ברגל חוקי, יש להשאירו עד לתום התנועה.

להלן פעולות תקפות.

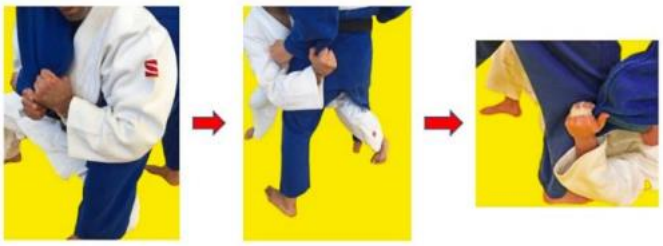

אפשרי לתפוס רגל רק כאשר שני המתמודדים נמצאים בברור בקרקע ופעולת ההתקפה מעמידה נפסקה. בדוגמא להלן טורי בעמידה ויכול לבצע מנוף או חניקה בגלל שאוקה במצב קרקע.

21) לכרוך את קצה האבנט או הירכית סביב חלק כלשהו של גוף היריב. כריכה משמעותה שהחגורה או החליפה מקיפים לחלוטין את האיבר. שימוש בחגורה או בחליפה כעוגן לאחיזה, ללא כריכה מלאה בכדי ללכוד את היד, לא תוענש.

22) להכניס את הג'וּדוֹגִי לפה *(בין של עצמו ובין של היריב)*.

23) לשים רגל או כף-רגל באבנט, צווארון או דש היריב.

24) להפעיל שִׁימָה-זַאַ תוך שימוש בתחתית הירכית או האבנט שלך או של היריב או ע"י שימוש רק באצבעות.

25) ביצוע חניקה או מנוף תוך מתיחת יתר של הרגל אסורים, על השופט לתת תשומת לב מיוחדת למצבים אלו, להכריז מאטה מיידית ולהעניש בשידו.

26) לחבק את היריב להטלה ("חיבוק דוב") , למרות זאת לא יינתן שידו כאשר טורי אוחז קומיקטה ברורה לפחות ביד אחת ואז ניתן לבצע "חיבוק דוב" ללא שידו. אין זה תקף להוסיף יד שנייה באותו הזמן, רק מגע בג'ודוגי של של היריב אינה מספקת, תפיסה אמיתית מחוייבת.

ניקוד כפול בחיבוק דוב – אם אחרי שהמתחרה הכחול מבצע חיבוק דוב, המתחרה הלבן מטיל את הכחול לווזארי, הניקוד (ווזארי ללבן) והעונש (שידו לכחול) יינתן.

להלן תפיסות תקפות לחיבוק דב.

27) להפעיל מספרי רגליים על גו היריב (דוֹז'יִמֶה), על הצוואר או הראש (מספריים ברגליים צלובות, תוך יישור הרגליים).

28) לבעוט עם הברך או כף הרגל ביד או בזרוע של היריב כדי לגרום לו לשחרר אחיזה או לבעוט ברגל או בקרסול של היריב מבלי להפעיל תרגיל כלשהו.

29) אם שני המתחרים נמצאים במצב עמידה ואחד או שני המתחרים מבצעים מנוף או חניקה ללא ביצוע תרגיל בו זמני, יש להכריז מאטה ולהעניק שידו. בנוסף נא ראו סעיף הנסוקומקה כנגד רוח הג'ודו.

30) ללפף את הרגל סביב הרגל של היריב ללא ביצוע התקפה מיידית חייב להיות מוענש בשידו.

31) אין ניקוד ושידו יוענק על ביצוע מרוטה הפוך, ביצוע טכניקות סאו נגה כשאוקה יכול לבצע אוקמי ונמצא בשליטה של טורי זה תקף. בוריאציה כשטורי מסתובב מאוקה והלאה אחורה, ללא שליטה וללא מתן ביצוע בלימה או בסיכון לראש ולצוואר, זה אסור.

32) ביצוע אשי גרמה יוענש בשידו.

33) לנסות למנוע נפילה לאחור ע"י 2 ידיים, 2 מרפקים, יד ומרפק בו זמני (במקביל יינתן ווזארי לטורי)

סידור חליפה או שיער לא צריך לשמש לעצירה או התאוששות בקרב. סידור מראש של החליפה והשיער הם צורך בסיסי ויהיו באחריות הספורטאי.

צורך לסדר שיער או חגורה מותר פעם אחת בקרב , פעמים נוספות יוענשו בשידו. אי אפשר להתיר את החגורה ללא אישור השופא.

34) הספורטאים חייבים להיכנס ולצאת מאיזור ההתמודדות כשהחליפה והשיער מסודרים. אם החליפה או החגורה נפתחים במהלך ההתמודדות על הספורטאי לסדר אותם בין מאטה להג'ימה או בכל עצירה אחרת. השופט יעניש בשידו או בהנסוקומקה אם מדובר בעונש שלישי, ספורטאי שלא מסדר החליפה, שיער בזמן הנתון.

לפרוע במכוון את הג'וּדוֹגִי של עצמו או של היריב. לפתוח את הקשר של האבנט ולשוב ולקשור אותו ללא רשות השופט, בכוונה לבזבז זמן באירגון החליפה והחגורה.

אסור לשופט לגעת בחליפה או בחגורת המתחרה פרט למקרים חריגים (יושי) או במקרה של בטיחות.

18.2 הַנְסוֹקוּ-מֶקֶה (קבוצת עבירות חמורות)

הַנְסוֹקוּ-מֶקֶה ניתן לכל מתמודד שעבר עבירה חמורה (או אשר, לאחר שנענש בשני (2) **שִׁידוֹ,** עובר עבירה קלה נוספת), אם ניתן הנסוקומקה ישיר יתכן והספורטאי לא יוכל להמשיך בתחרות על פי סוג העבירה. לפני מתן הנסוקומקה יש להתייעץ עם הוועדה ולאחר מיכן יש לעדכן ולדווח על הארוע.

הנסוקומקה למצבים מסוכנים, במצבים אלו יוכל לספורטאי להמשיך בתחרות.

1) "לצלול" עם הראש קדימה אל הטָטָמִי על ידי כפיפה קדימה ולמטה בעת ביצוע או ניסיון ביצוע תרגילים כגון **אוּצִ'ימָטָא**, **הָרַי-גוֹשִׁי** וכו', אסור לבצע סלטה קדימה כשאוקה על הכתפיים או גב של אוקה.
2) הגנה על ידי הראש, כדי לוודא שבג'ודו יהיו מעט פציעות ככל הניתן, אם אוקה מנסה עצמאית להשתמש בראש שלו בכל תנועה שהיא מסוכנת לראש, לצוואר או לעמוד השדרה, כנסיון הגנה, מניעה או התחמקות מליפול בניקוד, הוא יוענש בהנסוקומקה.

תשומת לב מיוחדת תינתן למצבים בהם טורי מנסה להטיל את יריבו בעמידה בתרגילים כגון סיאו אוטושי (תרגיל ברכיים) סודה צורי קומי גושי וקושי גרומה ואז אוקה מבצע הגנה לא רצונית עם הראש. מצבים אלו לא יעניקו עונש, לא לטורי ולא לאוקה.

לדוגמא:

הנסוקומקה ישיר עקב פעולות כנגד רוח הג'ודו גורר יציאה מיידית מהתחרות, הספורטאי ישאר במיקום אליו הגיע בדף התחרות, ברבע הגמר יקבל מקום שביעי, בליגה כל הקרבות הבאים יוכרעו באיפון למתחרה:

1) להפעיל קָוָאזוּ-גָקֶה. (להטיל את היריב על-ידי כריכת רגל אחת סביב רגל היריב, תוך פניה פחות או יותר באותו כיוון כמו היריב, ונפילה אחורנית עליו). גם אם המטיל מסתובב במהלך ההטלה זה עדיין צריך להחשב קוואזו גקה. ולהיענש.

טכניקות כמו או סוטו גרי, או אוצי גרי, ואוצי מטה בהם הרגל מלופפת ברגל היריב יהיו מותרים ויש לנקדם.

2) ביצוע קני בזמי יוענש בהנסוקומקה.
3) להפעיל קָנָסֶצוּ-גָזֶא בכל מקום מלבד על מפרק המרפק.
4) ביצוע חניקות או מנופים בעמידה בשילוב עם טכניקת הטלה יוענש בהנסוקומקה, ראה גם סעיף 18.
5) כשאוקה מאחורי טורי, אסור לקצור את הרגל התומכת של היריב מבפנים.
6) לעשות פעולה כלשהי שיכולה לסכן או לפצוע את היריב, במיוחד בחוליות הצוואר או עמוד השדרה, או העשויות להיות מנוגדות לרוח הג'ודו.
7) ליפול במתכוון אחורנית כשהמתמודד האחר נצמד לגב וכשלאחד מהמתמודדים יש שליטה על תנועות האחר.

8) להרים מהטָטָמִי את היריב השוכב על הטָטָמִי ולשוב ולהטיח אותו חזרה בטָטָמִי.
9) להתעלם מהוראות השופט.
10) לקרוא קריאות, הערות או לעשות תנועות מיותרות המבזות את היריב או השופט במהלך ההתמודדות.
11) לשאת חפץ מתכתי או נוקשה (בין שמכוסה ובין שלא).
12) כל פעולה כנגד רוח הג'ודו או נגד הג'ודו (כמו לדוגמא לעזור את איזור התחרות כשמובילים בשניות האחרונות של הקרב כדי להימנע מאחיזה) יכולה להיענש על ידי הנסוקו – מקה ישיר בכל זמן במהלך ההתמודדות.

כאשר מתמודד חזר ועבר עבירות קלות ועומד להיענש בשִידוֹ השלישי(3) שלו, השופט, אחרי התייעצות בשופטי הצד, ייתן למתמודד "הַנְסוֹקוּ-מָקֶה", כלומר שהשִידוֹ השלישי לא יוכרז בתור "שִידוֹ" אלא יוכרז ישירות בתור "הַנְסוֹקוּ-מָקֶה". ההתמודדות מסתיימת בהתאם לסעיף 13.

18.3 הנסוקומקה כפול

אם שני המתחרים יקבלו הנסוקומקה כפול, החוקים הבאים יחולו.

הנסוקו – מקה כפול (שידו שלישי)

בזמן רגיל או בניקוד זהב אם שני המתחרים מקבלים שידו שלישי, שני המתחרים יחשבו כמפסידים, תוצאת הקרב תירשם כ 0-0 עם ההשלכות הבאות:

בקרב הגמר – שני המתחרים יקבלו מקום שני.

בקרב על מדליית ארד – שני המתחרים יקבלו מקום חמישי.

בחצי גמר – שני המתחרים יקבלו מקום חמישי.

ברבע הגמר או בתחרות שלבית התנחומים מגיעים השמונה האחרונים – שני המתחרים יקבלו מקום שביעי.

בסיבובים לפני רבע הגמר – שני המתחרים יחשבו מפסידים ויוצאו מתחרות אישית, הם יוכלו להשתתף בתחרות קבוצתית אם יש כזאת לאחר התחרות האישית כמו באליפות עולם או משחקים אולימפיים וכו'.

נקודות דרוג יינתנו במקרה ויש ניצחונות קודמים.

בשיטת ליגה, אם שני המתמודדים מקבלים שידו שלישי הם נחשבים כמפסידים רק בקרב הזה ותוצאת הקרב תהיה 0-0. שניהם יכולים להתחרות בסיבוב הבא אם יש כזה.

בתחרות קבוצתית, אם שני המתמודדים מקבלים שידו שלישי הם נחשבים כמפסידים רק בקרב הזה ותוצאת הקרב תהיה 0-0. שניהם יכולים להתחרות בסיבוב הבא אם יש כזה.

הנסוקו – מקה כפול , ישיר

18.3.2 הנסוקומקה כפול ישיר: במצב בו שני המתמודדים מקבלים הנסוקו – מקה ישיר (בזמן הקרב או בזמן ניקוד זהב), וועדת השיפוט ואחראי התחרות יכריעו מה יהיו התוצאות.

סעיף 19 - היעדרות ופרישה

הכרעת פּוֹסָן-גַּצִ'י תינתן לכל מתמודד שיריבו אינו מופיע להתמודדות. מתמודד שאינו נמצא במקום ההתחלה שלו לאחר חוק שלושים השניות, יפסיד בהתמודדות.

בתחרויות באירגון האיגוד העולמי יהיה תקף חוק דיוק המתחרים ("חוק 30 השניות")

הפסד בקרב: אם אחד מהמתחרים מוכן בזמן וחבר וועדת השיפוט רואה שהמתמודד השני לא נמצא הוא יבקש מהכרוז להכריז "קריאה אחרונה למתמודד חסר".

לאחר מיכן השופט יזמין את המתמודד שמוכן בזמן לחכות בקצה איזור הקרב. השעון יחל בספירה לאחור של 30 שניות. אם בתום 30 השניות המתמודד עדיין לא הגיע למזרן השופט יזמין את המתמודד שהגיע בזמן להיכנס לעמדת המוצא והוא יוכרז מנצח ב פוסן גאצ'י.

המתמודד שהפסיד את הקרב יוכל להשתתף ברפסאז' (בית הניחומים) בתנאי שהאחראים מטעם האיגוד העולמי ימצאו שקריטריונים מסויימים התמלאו.

השופט חייב להיות בטוח, בטרם יתן פוּסָן-גַּצִ'י, שהוסמך לכך ע"י ועדת השיפוט.

הכרעת קִיקָן-גַּצִ'י תינתן לכל מתמודד שיריבו פורש מהתחרות מכל סיבה שהיא במהלך התמודדות.

כל מתחרה שלא יעמוד בדרישות ההיגינה, שיער וכיסוי ראש (סעיף 8.5) או שיסורב הזכות להתחרות, יריבו יוכרז המנצח על ידי קיקן גאצי אחרי תחילת ההתמודדות ופוסן גאצי אם ההתמודדות עוד לא התחילה, זאת על פי הרוב מבין השלושה.

עדשות-מגע רכות - במקרה שמתמודד מאבד במהלך ההתמודדות את עדשת המגע שלו ואינו יכול למצאה מיד, ואם הוא אז מודיע לשופט שהוא אינו יכול להמשיך להתמודד בלי עדשת המגע, ייתן השופט, אחרי התייעצות בשופטי הצד וועדת השיפוט, את הניצחון ליריבו בקִיקָן-גַּצִ'י.

סעיף 20 - פציעה, מחלה או תאונה

בסעיף זה הגדרה מי הוא רופא נמצא בנספח E ל SOR .

הכרעת ההתמודדות, כשאחד המתמודדים אינו יכול להמשיך בשל פציעה, מחלה או תאונה במהלך ההתמודדות, תינתן ע"י השופט לאחר התייעצות בשופטים האחרים בהתאם לפסקות הבאות:

א. **פציעה**

(1) כשסיבת הפציעה מיוחסת למתמודד הפצוע, הוא יפסיד בהתמודדות.

(2) כשאי-אפשר לייחס את סיבת הפציעה למי מהמתמודדים, המתמודד שאינו מסוגל להמשיך יפסיד בהתמודדות.

(3) כשהפציעה מתרחשת מספורטאים במזרן סמוך, ניתן יהיה להזמין רופא, לטפל ולהמשיך.

(4) כשהפציעה מגורם חיצוני, שלט פירסום לדוגמא, ניתן יהיה להזמין רופא, לטפל ולהמשיך.

כשסיבת הפציעה מיוחסת למתמודד שלא נפצע, והמתמודד שנפצע לא יכול להמשיך, ועדת השיפוט תחליט על פי הנסיבות וכל מקרה ינותח ויוחלט לגופו.

ב. **מחלה.**

ככלל, כשמתמודד נתקף מחלה במהלך התמודדות ואינו מסוגל להמשיך, הוא יפסיד בהתמודדות.

ג. **תאונה.**

כשמתרחשת תאונה עקב סיבה חיצונית (כוח עליון), לאחר התייעצות עם ועדת השיפוט, ההתמודדות תיחשב מבוטלת או דחויה. באותם מקרים של "כוח עליון", מנהל הספורט, ועדת הספורט או המושבעים של ה-IJF יקבלו את ההחלטה הסופית.

בדיקה רפואית

א) השופט יקרא לרופא, אם צריך אז גם לאיזור התחרות, לטפל במתמודד שספג מכה חזקה לראשו או לגבו (עמוד השדרה), או בכל מקרה בו לשופט יש יסוד לחשוב שיש פציעה קשה או חמורה. בכל מקרה,הרופא יבדוק את המתמודד בזמן הקצר ביותר האפשרי ויורה לשופט האם המתמודד יכול להמשיך או לא.
באופן כללי, רק רופא אחד לכל מתחרה יותר להיכנס לאיזור התחרות. אם הרופא יזדקק לעזרה, יש להודיע קודם לשופט. מאמן אף פעם לא יאושר לעלות לאיזור התחרות. השופט יעמוד בסמוך לרופא כדי לוודא שהעזרה לספורטאים במסגרת החוקים.
למרות זאת השופט רשאי להתייעץ עם שופטי הצד בכל מקרה שהוא צריך תגובתם על החלטה כל שהיא.
אם הרופא, לאחר שבדק את המתמודד הנפגע, מודיע לשופט שהמתמודד אינו יכול להמשיך, השופט,לאחר התייעצות בשופטי הצד, יסיים את ההתמודדות ויכריז על היריב כזוכה בקִיקָן-גַּצִ'י.

ב) המתמודד יכול לבקש מהשופט לקרוא לרופא, אך במקרה זה ההתמודדות מסתיימת והיריב יזכה בקִיקֶן-גֶ'צ'י.
ג) גם הרופא יכול לבקש לטפל במתמודד שלו, אך במקרה זה ההתמודדות מסתיימת והיריב יזכה בקִיקֶן-גֶ'צ'י.
בכל מקרה שהוא בו השופטים סבורים שההתמודדות אינה צריכה להימשך, השופט, לאחר התייעצות עם וועדת השיפוט, יסיים את ההתמודדות ויורה על התוצאה בהתאם לכללים.

פצעים מדממים

כשמתרחשת פציעה מדממת, השופט יקרא לרופא לסייע למתמודד בעצירת ובידוד הדימום.
הטיפול יבוצע ככל הניתן לצד המזרן והמתמודד ילווה ע"י שופט הצד. אסור להתמודד שעה שמדממים.
אולם, אותה פציעה מדממת יכולה להיות מטופלת ע"י הרופא שתי (2) פעמים. בפעם השלישית (3) בה מתרחשת אותה פציעה מדממת, השופט, לאחר התייעצות מוקדמת בשופטי הצד, יסיים את ההתמודדות לטובת ביטחון אותו מתמודד ויכריז על היריב כזוכה בקִיקֶן-גֶ'צ'י.
בכל מקרה בו אי אפשר לעצור ולבודד את הדימום, היריב יזכה בקִיקֶן-גֶ'צ'י.

אם זאת בדימום שלישי ניתן להתייעץ עם רופא התחרות/האיגוד העולמי ולקבל החלטה להמשיך.

פציעות קטנות

פציעה קטנה יכולה להיות מטופלת ע"י המתמודד עצמו. למשל, במקרה של אצבע נקועה, השופט יעצור את ההתמודדות (בקריאת מַטֶה או סונו-מָאמָא), ויתיר למתמודד להשיב את האצבע למקומה. פעולה זו צריכה להיעשות מיידית ללא סיוע מהשופט , אפשר לקבל סיוע מהרופא והמתמודד יכול להמשיך בהתמודדות. המתמודד יורשה להשיב אותה אצבע למקומה בשתי (2) פעמים. אם אותו נקע יתרחש בשלישית (3), ייחשב המתמודד כבלתי מסוגל להמשיך בהתמודדות. השופט, אחרי התייעצות קודמת בשרופא התחרות, יסיים את ההתמודדות ויכריז על היריב כזוכה בקִיקֶן-גֶ'צ'י.

רופאי התחרות ורופאי הנבחרות יתערבו על פי בקשת השופטים.

רופאי התחרות ורופאי הנבחרות חייבים להיות בעלי היכולת להתערב באיזור התחרות, לבקשתם.

כאשר הם רואים לנכון במצבי סכנה בריאותית לספורטאים לדוגמא נפילה על הראש או חניקה. כדי להראות בקשה חריגה זו עליהם לעמוד בקצה המזרן תוך סימון בידיים מוצלבות בגובה החזה לשופט שהם מבקשים לבצע התערבות חרום. השופטים חייבים להרשות לרופא להיכנס למזרן תוך עצירת ההתמודדות.

שלושה מקרים אפשריים:

רופא התחרות, הנבחרת או ה IJF/EJU מכריז כי הספורטאי לא יכול להמשיך בגלל בעיות בריאותיות היריב יזכה ב קיקן גאצי.

רופא התחרות, הנבחרת או ה IJF/EJU מכריז כי הספורטאי כן יכול להמשיך ללא סיכון לבריאותו ואם יוסכם על ידי וועדת השיפוט או המשקיפים, יוכל להמשיך.

אם התערבות רופא הנבחרת אינה מוצדקת על פי רופא התחרות או על פי וועדת השיפוט, תעשה החלטה סופית האם יוכל להמשיך בתחרות וכן ייכתב דו"ח רשמי.

אם ספורטאי בגיל קאדטים מאבד הכרה בחניקה, הוא לא יוכל להמשיך בתחרות.

סיוע רפואי

הטיפול הרפואי במקרים הבאים יבוצע מחוץ לאיזור התחרות, קרוב לשולחן הרופא, ועל הספורטאי להיות מלווה על ידי אחד משופטי הצד (עדיף אחד שלא שופט כרגע בפועל).

א) <u>במקרה של פציעה קלה:</u>
במקרה שלציפורן שבורה, יותר לרופא לעזור בחיתוך הציפורן.
הרופא יכול גם לסייע בתיאום פגיעה במפשעה.

ב) <u>במקרה של פציעה מדממת:</u>
מטעמי ביטחון, בכל מקרה של דם יש תמיד לבודדו בעזרת הרופא באמצעות איספלנית, תחבושות, טמפוני-אף (השימוש בעוצרי דימום וחומרי קרישה מותר).

ג) <u>במקרה של פריקת אצבע</u>:
ניתן להחזיר את האצבע ולחבוש. ניתן לקבל עזרת רופא כדי לשמור על בריאות הספורטאי.
כשהרופא נקרא לסייע למתמודד, יש לתת סיוע רפואי כזה במהירות האפשרית.
הערה: מלבד במקרים האמורים, אם הרופא יפעיל כל טיפול, היריב יזכה בקִיקֶן-גֶ'צֶ'.

סוגי הקאה:
כל סוג של הקאה ע"י מתמודד יגרום לקִיקֶן-גֶ'צֶ' עבור המתמודד השני.
(ראה פסקה ב) מחלה).

במקרה בו מתמודד בפעולה מכוונת גורם לפציעת היריב, העונש הניתן למתמודד הפוגע ביריב יהיה הַנְסוֹקוּ-מֶקֶה ישיר, וזאת בנפרד מכל פעולה משמעתית אחרת שיכולה להינקט על ידי איגוד הג'ודו, ועדת השיפוט, הוועדה המקצועית ו/או הג'ורי של ה-IJF.

כשרופא חש בבירור – במיוחד במקרה של שִׁימֶה-וַזָא – שיש סכנה רצינית לבריאות אחד המתמודדים להם הוא אחראי, הוא יכול לגשת לשפת שטח התחרות ולקרוא לשופטים לעצור מיד את ההתמודדות. השופטים ינקטו בכל הצעדים הדרושים לסייע לרופא. התערבות כזו בהכרח תגרום להפסד בהתמודדות למתמודד שלו ולכן צריכה להינקט רק במקרים קיצוניים.

כאשר מתמודד בגיל קאדטים מאבד את ההכרה במהלך חניקה הוא/יא לא יוכלו להמשיך בתחרות.

באליפויותIJF, לרופא המשלחת הרשמי יהיה תואר ברפואה וחייב להירשם לפני התחרות. הוא יהיה היחיד המורשה לשבת באזור המסומן וחייב להיות מזוהה ככזה,למשל, בנשיאת סרט זרוע של הצלב האדום.

בעת הסמכת רופא עבור משלחתם, האיגודים הלאומיים חייבים לקבל אחריות לפעולות הרופאים שלהם.

הרופאים חייבים להיות מודעים לכל התיקונים והפרשנויות של החוקים.
אם ספורטאי פצוע נזקק לטיפול ארוך טווח על המזרן, השופט יכריז על המתחרה שאינו פצוע כמנצח והמתחרה יעזוב את איזור התחרות.

השופט ישאר על המזרן ויתבונן בטיפול או תהליכי החרום עד שהספורטאי יובל בבטחה מחוץ לאיזור התחרות.

אם יש צורך הצוות הרפואי יסתיר הספורטאי הפצוע על ידי מסך מעיני הקהל.

השופט יהיה האחרון שעוזב את איזור התחרות.

אם טיפול בספורטאי מתרחב לאיזור הביטחון של איזורי תחרות אחרים, מנהל התחרות/מנהל הספורט של האיגוד יעצור את ההתמודדות עד שיהיה בטוח להמשיך.

סעיף 21 - מצבים שלא כוסו ע"י החוקים
כשמתרחש מצב שאנו מכוסה בחוקים אלה, הוא יטופל ויוכרע ע"י השופטים אחרי התייעצות בועדת השיפוט ו/או המשקיפים.

נספח חוקה ישראלית

א. שטח מזרן: בתחרויות רשמיות שטח המזרן לילדים לא יקטן מ 5*5 מטר ולנערים לא פחות מ 6*6 מטר.

ב. בילדים א' תרגילי התקפה ישירים לברכיים או "גולש" או טמה גרומה אסורים ולא יקנו ניקוד, לא יתאפשר המשך לקרקע אחרי תרגיל כזה, נסיון שני ומעלה לתרגיל מסוג זה יוענש בשידו. אוקה יוכל לבחור לעבור לקרקע אחרי תרגיל של טורי לברכיים, אם השליטה תעבור לטורי הקרב יעצר.

ג. בילדים א' תרגילי שבירה לאחור אסורים ולא יקנו ניקוד, לא יתאפשר המשך לקרקע אחרי תרגיל כזה, אוקה יוכל לבחור לעבור לקרקע אחרי תרגיל כזה.

ד. בילדים א' לא ניתן לנהל קרב תוך חיבוק הראש. ניתן לתפוס בעורף ובשכמה באותו צד (לא מעבר לעורף אל הצד השני) ניתן לתקוף עם חיבוק הראש כל עוד ההתקפה מיידית ולא נשארים לחבק הראש. יוקפד על אי ביצוע של crushing down על פי החוקה הבינלאומית (גם בגילאים הגדולים יותר).

ה. בילדים ב' מותר חניקות, אסור בריחים.

1. Contest area: in official tournaments for children, the size of the contest area will not be smaller than 5x5 m. and for cadets not smaller than 6x6 m.
2. Children age 9 – 11 : Direct attack to the knees or hips (as drop down seionage or tama gruma) will not be awarding score, will not be used for transfer to ne waza, second attempt for this technic (and more) will be punished with Shido. Oke can choose to transfer to ne waza.
3. Children age 9 – 11 : Counter attacks involving breaking the technic to the back will not be awarding score, will not be used for transfer to ne waza. Oke can choose to transfer to ne waza.
4. Children age 9 – 11 : It is not allowed to conduct the fight while hugging the head. It is allowed to hold the judogi in the back of the neck and on the scapula on the same side (but not on the opposite side), it is possible to attack while hugging the head (like koshi goruma and kobi nage) but the attack must be immediate. crushing down is not allowed.
5. Children age 12 - 13 : shime waza is allowed, kansetso waza is not allowed.

<u>נספחים של חוקה קודמת הרלוונטיים לניהול תחרות</u>

כיום נמצאים ב SOR בפרקים אחרים

סעיף 1 - שטח התחרות

שטח התחרות יהיה לפחות 14מ' x 14מ', ויכוסה בטָטָמִי או חומר דומה קביל.

אזור התחרות יחולק לשני חלקים: האזור הפנימי יקרא "אזור ההתמודדות/קרב" אזור הקרב יהיה תמיד לפחות בגודל 8 מ' x 8 מ' ולכל היותר 10 מ' x 10 מ'.

האזור שמחוץ לאזור ההתמודדות/הקרב יכונה אזור הביטחון ויהיה ברוחב של לפחות 3 מ' ויהיה בצבע שונה מאזור הקרב. מומלץ להשתמש בצבעים המאושרים ע"י איגוד הג'ודו העולמי.

שטח התחרות חייב להיות מחובר לרצפה או לבמה גמישה (ר' נספח).

כאשר משתמשים בשני (2) אזורי תחרות סמוכים או יותר, יש להשתמש באזור ביטחון משותף ברוחב 4 מ'.

יש לקיים אזור חופשי, ברוחב של לפחות 50 ס"מ, סביב כלל שטח התחרות.

נספח לסעיף 1 - שטח התחרות

עבור משחקים אולימפיים, אליפויות עולם ומאסטרס, חייב שטח התחרות, ככלל, להיות 10 X 10 ו – 4 מטר איזור ביטחון.

מומלץ גם לאירועים יבשתיים.

טָטָמִי

ככלל במידות של מטר על מטר או מטר על שני מטר, עשויים קצף כבוש.

עליהם להיות יציבים מתחת לרגל ולהיות מסוגלים לספוג הלם בשעת אוּקֶמִי ולא להיות חלקים או מחוספסים מדי.

רכיבים אלה, המהווים את פני השטח לתחרות יחוברו ללא רווחים ביניהם, יהוו משטח חלק וייקבעו כך שלא יועתקו ממקומם.

הדרישות הטכניות ממזרן התחרות מצויינות בחוקי הספורט והאירגון של איגוד הג'ודו העולמי, פסקא 6 (Annex 6 ,IJF , Sports and Organization Rules)

במה

הבמה היא רשות וחייבת להיות עשויה מעץ מוצק, תוך שמירה על גמישות מסוימת, במידות של 18 מ' x 18 מ' לערך בכל צד ולא גבוהה מ-1 מ' (בדרך כלל 50 ס"מ או פחות).

(שעה שמשתמשים בבמה, מומלץ שרוחב אזור הביטחון יהיה ברוחב 4 מ' סביב כל אזור התחרות).

אזור התחרות

אזור ההתמודדות/הקרב

Table Referees
Timers & Scores
JOSEKI
ATMA
Scoreboard
3 o 4 mts
Safety
Area
Blue Contestant
White Contestant
8 mts
3 o 4 mts
REFEREE
Contest
Area
8 mts
3
CAC
Kappa
Scoreboard
Coach
Coach

סעיף 2 - ציוד

(א) שופטי הצד ישבו זה לצד זה המזרן מול מסך עם מערכת צילום ויוכלו לשוחח עם השופט המרכזי במערכת קשר. (השימוש במערכת וידאו וקשר תלויה ברמת התחרות וביכולת המארגנים, חייבת מרמת EC.

(א) לוחות תוצאות

לכל אזור תחרות יהיו שני (2) לוחות תוצאות, המציגים את ההישגים בצורה אופקית, מוצבים מחוץ לשטח התחרות במקום בו ייראו בקלות ע"י השופטים, חברי ועדה, ממלאי תפקידים והקהל.

לוחות התוצאות ייוצרו באופן בו יוכלו להציג את העונשים שהמתמודדים מקבלים (ראה נספח).

בכל מצב בו משתמשים בלוחות תוצאות אלקטרוניים, חייבים להיות גם לוחות ידניים כגיבוי (ר' נספח).

(ב) שעוני עצר

יהיו שעוני עצר כדלקמן:

משך ההתמודדות	אחד (1)
אוֹסָאֶקוֹמִי	שנים (2)
עתודה	אחד (1)

בכל מצב בו משתמשים בשעוני עצר אלקטרוניים, חייבים להשתמש גם בשעוני עצר ידניים כדי לבדוק את דיוקם (ר' נספח).

(ג) דגלים (שופטי זמן)

שופטי הזמן ישתמשו בדגלים כדלקמן:

צהוב	פסק זמן
ירוק	משך אוֹסָאֶקוֹמִי

אין צורך בדגלים הירוקים והצהובים כשמשמשים בשעון תצוגה אלקטרוני המציג את משך ההתמודדות ומשך האוֹסָאֶקוֹמִי. אולם יש להחזיק בדגלים אלה כעתודה.

(ד) אות זמן

יהיה פעמון או אמצעי נשמע דומה כדי לציין לשופט את סוף הזמן שהוקצה להתמודדות.

(ה) ג'וּדוֹגִי כחולים ולבנים

המתמודד ילבש ג'וּדוֹגִי כחול או לבן. (המתמודד שייקרא ראשון לובש את הג'וּדוֹגִי הלבן, המתמודד שייקרא שני לובש את הג'וּדוֹגִי הכחול).

נספח לסעיף 2 - ציוד

מיקום רשמים/מציינים/שופטי זמן

הרשמים, המציינים ושופטי הזמן חייבים לפנות כלפי השופט המרכזי.

מרחק הצופים

ככלל, לא יורשו הצופים להתקרב למרחק פחות מ-3 מטר ממשטח התחרות (או הבמה).

שעוני-עצר ולוחות תוצאות

על השעונים להיות נגישים לאנשים האחראים לשמירת דיוקם, ויש לבדוק את דיוקם באופן סדיר בתחילת התחרות ובמהלכה. לוחות התוצאות חייבים להתאים לדרישות שהוצגו ע"י ה-IJF ויעמדו לרשות השופטים במקרה הצורך.

יש להשתמש בשעוני העצר הידניים בוזמנית עם הציוד האלקטרוני, למקרה של תקלה בציוד האלקטרוני. לוחות התוצאות הידניים חייבים להיות זמינים כעתודה.

לוחות תוצאות ידניים

קטגורית גברים				**עונש**
כחול	**0**	**1**		**2**
	I	**W**		
לבן	**0**	**0**		
עד 100 ק"ג				

סעיף 3 - מדי ג'ודו (ג'וּדוֹגִי)

המתמודדים ילבשו ג'וּדוֹגִי העומדים בתנאים הבאים:

א) עשויים בחוזקה מכותנה או חומר דומה, במצב טוב (ללא קרע או פרימה). אסור שהחומר יהיה כל-כך עבה או נוקשה או חלקלק עד כדי שימנע מהיריב יכולת תפיסה.

ב) לבן או סתמי למתמודד הראשון וכחול למתמודד השני. (ר' נספח).

ג) על הג'ודוגי לעמוד בכללי חליפת הג'ודו המפורסמים ע"י איגוד הג'ודו העולמי לאותו יום. (מסמכי אתר איגוד הג'ודו העולמי , judogi regulation, guidance of judogi control during IJF competitions)

נספח לסעיף 3 - מדי ג'ודו (ג'וּדוֹגִי)

התאמת הג'ודוגי לכללים חלה על הספורטאי ומאמנו, אם ג'ודוגי יפסל באיזור בדיקת החליפות הספורטאי יורשה להחליפו והמאמן לא יורשה ללוות את הספורטאי לקרב.

אם **ג'ודוגי** של מתמודד אינו תואם סעיף זה בזמן העליה לקרב, הספורטאי יפסל מהקרב.

על המתמודד האחריות להגיע להתמודדות מסודר על פי הכללים המצויינים כאן. ובזמן ההתמודדות לסדר הג'ודוגי במהירות ובאופן הדוק במהלך זמן המאטה (לא לחכות לבקשת השופט). ככל הניתן ללא פתיחת החגורה ועיכוב המשכיות הקרב.

ממדי הג'וּדוֹגִי:

השרוולים חייבים לכסות את כל היד כולל שורש כף היד בבדיקה כאשר הידיים מורמות לפנים.

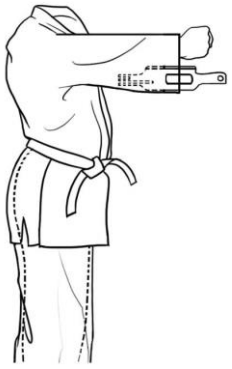

החפיפה בין שני דשי הבגד אופקית תהיה לפחות 25 ס"מ.

המרחק בין קצה עצם החזה לבין הנקודה בה החפיפה בין הדשים מתחילה לא תעלה על 10 ס"מ.

הירכית תכסה הישבן ועוד 5 ס"מ.

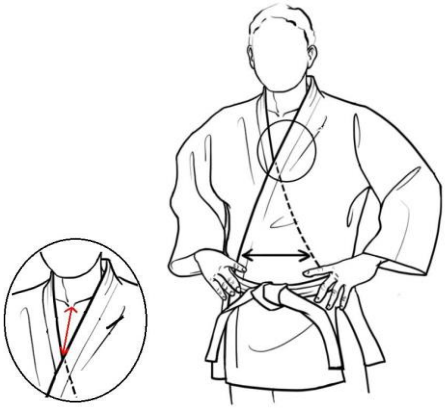

סעיף 4 - היגיינה

א) הג'ודוגי יהיה נקי, יבש בדרך-כלל וללא ריח דוחה.

ב) ציפורני הידיים והרגליים יהיו גזוזות קצר.

ג) ההיגיינה האישית של המתמודד תהיה ברמה גבוהה.

ד) שיער ארוך ייקשר כדי למנוע אי-נוחות למתמודד האחר.

ה) ספורטאי שלא יעמוד בסעיפים קטנים ג', ד', יפסל מהקרב עקב סעיף 28 לחוקה, יוכרז פוסן – גאצי אם ההתמודדות עוד לא התחילה, קיקן – גאצי אם ההתמודדות כבר החלה וע"פ החלטה של הרוב בין השלושה.

סעיף 5 - שופטים וממלאי תפקידים

ככלל, תנוהל ההתמודדות על-ידי שלושה שופטים שלא נמנים על הלאום של המתמודדים (בארץ לא נמנים על האגודה של המתמודדים).

שופט אחד על המזרן עם מערכת קשר (מכשירי קשר ואוזניות) המחוברת לשני שופטי השולחן הנעזרים במערכת צילום (CARE) תחת פיקוח של וועדת השיפוט.

מערך חילוף שופטים ייושם בכדי לשמור על כלל הניטראליות.

השופטים יסתייעו ברשמי תחרות ושופטי זמן.

לבוש השופט יתאם את תקנון הלבוש של הארגון.

גם חברי וועדת השיפוט, אשר יכולים להתערב בהחלטות הקרב, ישבו בקרבת המזרן עם מערכת צילום ויחוברו במערכת הקשר לשופטים. זאת ע"פ סעיף 19.6 לחוקה.

נספח לסעיף 5 - שופטים וממלאי תפקידים

הועדה המארגנת חייבת להבטיח ששופטי הזמן, מנהלי הרשימות והרשמים, כמו גם סייענים טכניים אחרים אומנו באופן יסודי לפני כניסתם לתפקיד. יהיו לפחות שני (2) שופטי זמן: אחד לרישום זמן ההתמודדות האמיתי ואחד יתמחה בזמן אוֹסַאֶקוֹמִי.

אם אפשר, ראוי שיהיה אדם שלישי לפקח על שני (2) שופטי הזמן כדי למנוע שגיאות כלשהן עקב טעויות או שכחה.

שופט הזמן הכללי (זמן התמודדות אמיתי) מפעיל את שעונו בשמעו את ההכרזות הַזְ'יֶמָה או יוֹשִי ועוצר אותו בשמעו את ההכרזות מַטֶה או סוֹנוֹ-מַאמַא.

שופט זמן האוֹסַאֶקוֹמִי מפעיל את שעונו בשמעו אוֹסַאֶקוֹמִי, עוצר אותו בשמעו סוֹנוֹ-מַאמַא ושב ומפעילו בשמעו יוֹשִי. כשהוא שומע טוֹקֶטַא או מַטֶה הוא מפסיק את שעונו ומורה את מספר השניות שחלפו

לשופט או בסיום הזמן לאוֹסַאֶקוֹמִי (20 שניות אם לא היה הישג קודם או 10 שניות אם נגד המוחזק באוֹסַאֶקוֹמִי הוכרז וַזַארִי מציין את סיום האוֹסַאֶקוֹמִי ע"י אות).

שופט זמן האוֹסַאֶקוֹמִי ירים דגל ירוק במהלך ההתמודדות בכל עת שהוא מפעיל את השעון בשמעו את, מַטָה או הכרזת אוֹסַאֶקוֹמִי או יוֹשִי ובראותו את הסימן, ויוריד את הדגל כשהוא עוצר את השעון בשמעו טוֹקָטַא, מַטָה או oוֹנוֹ-מַאמַא, או בסיום הזמן של האוֹסַאֶקוֹמִי. (זאת במקרה ונעשה שימוש בשעונים ידניים).

שופט הזמן הכללי (זמן התמודדות אמיתי) ירים דגל צהוב כשהוא עוצר את השעון בשמעו את הפקודה ובראותו את הסימן מַטָה או oוֹנוֹ-מַאמַא ויוריד את הדגל כשהוא שב ומפעיל את שעונו בשמעו הַזִ'ימֶה או יוֹשִי.

משחלף הזמן שהוקצב להתמודדות, יודיעו שופטי הזמן על כך לשופט באמצעות אות הנשמע בבירור (ר' סעיפים 10, 11 ו-12 של חוקת התחרות).

רשם התחרות חייב לוודא שהוא מיודע בשלמות לסימנים וההכרזות הנוכחיים, כך שיוכל לציין במדויק את התקדמות ותוצאות התמודדות.

בנוסף לאנשים הנ"ל יהיה מנהל רשימות לרישום המהלך הכללי של ההתמודדויות.

כשמשתמשים בציוד אלקטרוני יהיה הנוהל כמתואר לעיל. אולם יש להשתמש בוזמנית בשעוני עצר ידניים יחד עם הציוד האלקטרוני להבטחת דיוקו, וחייבים להיות לוחות תוצאות ידניים כעתודה.

סעיף 11 - פסק זמן

הזמן שחלף בין הכרזת מַטָה ל-הַזִ'ימֶה ובין oוֹנוֹ-מַאמַא ל-יוֹשִי ע"י השופט לא ייחשב כחלק ממשך ההתמודדות.

סעיף 12 - אות הזמן

סוף הזמן שהוקצב להתמודדות יצוין לשופט בצלצול פעמון או אמצעי נשמע דומה אחר.

נספח לסעיף 12 - אות הזמן

כשמשתמשים בכמה שטחי תחרות באותו זמן, נדרש שימוש באמצעים נשמעים שונים.

אות הזמן צריך להיות נשמע במידה מספקת כדי שיישמע מעבר לרעש הצופים.

7) איגוד הג'ודו העולמי החליט להסדיר את פעילות המאמנים במהלך הקרבות. מדדים אלו יהיו תקפים בכל התחרויות המאורגנות ע"י איגוד הג'ודו העולמי ואלו הנותנים כניסה לדירוג העולמי. המאמנים יהיו ישובים במקום השמור להם לפני תחילת התחרות.
   א) המאמנים לא יכולים לתת הנחיות לספורטאים בזמן שהם נלחמים.
   ב) רק בזמן הפסקה בקרב (בין מאטה להג'ימה) מאמנים יוכלו לתת הנחיות לספורטאים שלהם.
   ג) לאחר תום ההפסקה, ולאחר שהקרב ממשיך (הג'ימה) המאמנים חייבים לשמור על שקט ולא לבצע מחוות ידיים.
   ד) אם מאמן לא מקפיד על החוק הזה הוא יקבל אזהרה ראשונה.
   ה) אם המאמן ממשיך באותה ההתנהגות שוב הוא יקבל אזהרה שנייה ויוצא מאיזור התחרות ולא יוכל להיות מוחלף באותו קרב.
   ו) אם המאמן ממשיך באותה ההתנהגות מחוץ לאיזור התחרות, הוא יוענש, הענישה עלולה להביא לשלילת אישור הכניסה שלו לתחרות.

8) מצבים חריגים:
אם הכריז השופט בטעות מַטֶּה בנֶה-וַזָא ולכן המתמודדים נפרדו, יכול השופט, אם הדבר אפשרי, ובהתאם לחוק "רוב מבין השלושה", להחזיר את המתמודדים למצב קרוב ככל האפשר למצבם הקודם ולהתחיל את ההתמודדות מחדש, אם הדבר יתקן עוולה שנגרמה לאחד המתמודדים.

למשוך את היריב למטה כדי להתחיל נֶה-וַזָא מלבד בהתאם לסעיף 16.